

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗ ΑΛΗΘΕΙΑ

ΣΥΓΓΡΑΜΜΑ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΟΝ ΚΑΤΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΝ

ΕΤΟΣ ΕΙΚΟΣΤΟΝ ΕΚΤΟΝ

5 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ—30 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1906

ΕΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΙ
ΕΚ ΤΟΥ ΠΑΤΡΙΑΡΧΙΚΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ

1906

Π 10252

1906

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΟΝ

ΤΟΥ ΤΟΜΟΥ ΕΙΚΟΣΤΟΥ ΕΚΤΟΥ

Α. ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΑΙ

ΧΡΟΝΙΚΑ ἐν ἐκάστῳ τεύχει ἐκ τῶν 56, ἐξ ὧν ἀποτελεῖται ὁ τόμος· εἰδικώτερον δὲ

Κανονικαὶ διατάξεις σελ. 6, 30, 90.

Συνόδου ἱερᾶς συγκλήτου σελ. 38, 358, 515.

Ψῆφοι καὶ χειροτονίαι ἀρχιερέων· Ἀμφιπόλεως 219, 242—Βάρνης 219—Βελλᾶς 331, 349—Βερροίας 520—Γάνου καὶ Χώρας (δύο) 288, 412—Δυρραχίου 515—Θεωδοπόλεως 555, 570—Ἰωαννίνων 275—Κοριτσᾶς 514—Μελιγκίου 439, 453—Μεσημβρίας 275—Μοσχονησιῶν 265—Μυρέων 266, 276—Παραμυθίας 503, 515—Πέτρας 532, 543—Πισιδείας 288—Πρεσπῶν 265—Ροδοπόλεως 514—Σαράντα Ἐκκλησιῶν 229—Τραπεζούντος 320—Φιλαδελφείας 515.

Μητροπόλεων ἰδρύσεις ἢ ἀνασυντάξεις· Σαράντα Ἐκκλησιῶν σελ. 219—Τυρολλόης καὶ Σερεντζίου 621.

Στατιστικαὶ εἰδήσεις πατριαρχ. γραφείων καὶ ἐπιτροπειῶν τοῦ ἔτους 1905 σελ. 10, 21, 35, 43.

Παμψακαρίδου καὶ Ἰνδίκτου ἑορτὴ 429.

Αὐτοκρατορικαὶ ἑορταί, αὐτοκρ. εὐμένεια· σελ. 14, 218, 242, 243, 258, 320, 380, 401, 465, 532, 621.

Πατριαρχικὴ ἑορτὴ 451.

Κήρυγμα ἱερὸν 383, 432, 570, 615, 623, 631.

Εὐσεβεῖς καὶ φιλογενεῖς πράξεις 5, 28, 51, 75, 108, 163, 181, 207, 289, 308, 333, 350, 382, 440, 503, 555, 571.

Πεντηκονταετηρίς ἱερᾶς διακονίας (Κάρλοβιτς) 29.

Μ. τοῦ Γ. Σχολῆς ἡ κατάσταση 469, οἱ τελειοδιδάκτοι 430.

Ἐκκλησία παλαιᾶς Ρώμης 66.

Ἐκκλησιαστικὴ μουσικὴ (βιβλία, σύλλογοι, ἱεροψάλται) σελ. 6, 15, 63, 76, 107, 125, 188, 243, 289, 320, 331, 359, 404, 413, 515, 532, 583, 599.

Ἐκκλησιαὶ αὐτοκέφαλοι καὶ διαδοχῆς ἐν ἐκάστῳ σχεδὸν τεύχει.

Ἁγίου Ὁρους μοναὶ σελ. 1, 16, 29, 50, 90, 108.

123, 139, 157, 164, 244, 260, 266, 276, 289, 299, 309, 331, 350, 359, 382, 398, 431, 468, 492, 556, 583.

Συναίου Ὁρους μονὴ σελ. 29, 139, 181, 211, 275, 599.

Βιβλίων ἀγγελίαι καὶ κρίσεις· Παιδικοῦ Κόσμου 228—Λεξικοῦ νεοελληνικῆς καὶ ρωσικῆς 272—Δελτίου Χριστιανικῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἑταιρίας 328—Ρωσικῶν διηγημάτων (Βιβλιοθήκης Μαρασλῆ) 353—Σειρᾶς ἀναγνωσμάτων 536—Ἐξ Ἀνατολῆς τὸ φῶς 654.

Νεκρολογία· Πολυκάρπου Βάρνης 56, Γερβασίου πρῶην Χαλδείας 124, Κωνσταντίου Τραπεζούντος 310, Βενεδίκτου πρῶην Προικωνήσου 420, Φωτίου Κοριτσᾶς 463 (καὶ 480), Καλλινίκου Παραμυθίας καὶ Φιλιατῶν 504, Ἰωακείμ Ἱερισσοῦ καὶ Ἀγίου Ὁρους 631, Γαβριὴλ (Ἱατρουδάκη) πρῶην Νικοπόλεως 658, Νικηφόρου Ζερβοῦ ἀρχιμανδρίτου 272, Χρυσάνθου ἀρχιμ. (Βελεγράδων) 399, Θεοδώρου ἀρχιμ. Μαντζουρανῆ 39, Ἀποστόλου Μακράκη 9, Σπυρίδωνος Σούγκρας 9, Ἰορδάνου Καρολίδου 9, Ἀλεξάνδρου Καραθεοδωρῆ 32, Συμεὼν Σινδόσγλου 45, Μισαήλ Μισαηλίδου 67, Εὐαγγέλου Νικολαΐδου 67, Ζήση Θ. Ζήση 124, Βασιλείου Σαρακιώτου 264, Φιλίππου Σακκελαρίου 264, Γεωργίου Ζολώτα 292 καὶ 308, Μιχαήλ Ἀναγνωστοπούλου 335, Ἐρρίκου Γέλζερ 335, Χρήστου Παπαδοπούλου 352, Χαρσίου Παπαμάρκου 353, Γρηγορίου Κωνσταντίνου (ἐκ Σερρών) 399, Ἰωάννου Τανταλίδου 544 (καὶ 585), Σταματίου Δεβετζῆ 585, Ἰωάννου Πεσματζόγλου 600.

ΑΡΘΡΑ ΚΥΡΙΑ ΚΑΙ ΔΙΑΤΡΙΒΑΙ ΕΠΙ ΘΕΜΑΤΩΝ ΕΠΙΚΑΙΡΩΝ

Βουλγάρων ἀδέλφεια (διατριβαί, ἄρθρα, ἐπιστολαὶ ἀρχιερέων Μακεδονίας) σελ. 167, 212, 222, 231, 261, 278, 299, 339, 373, 388, 393, 404, 421, 433, 434, 435, 437, 449, 457, 478, 481, 488, 497, 499, 504, 509, 510, 511, 528, 549, 579, 580, 607, 612, 619, 620, 626.

Μνήμη τῶν ἐν εὐσεβεὶ πίδεται τελειωθέντων (μνημόσυνοι ὑπὲρ τῶν ἐν Ἀνατολικῇ Ρωμυλίᾳ καὶ Μακεδονίᾳ θυ-

μάτων) 383, 399, 415, 426, 438, 462, 480, 489, 500, 512, 530, 542, 550, 568, 581, 597, 613, 623, 627, 653.

Ἀδελφικῆς συμπαθείας τεκμήρια (συνδρομαὶ ὑπὲρ θυμάτων) 438, 453, 464, 481, 489, 501, 513, 530, 542, 551, 569, 581, 597, 614, 627, 653.

Βουλγαρικοῦ ὀχίσματος ἱστορία 385.

Δίκαια Ἑλλήνων ἐν Ἀνατολ. Ρωμυλῖα 473, 567, 625, 639.

Πρὸς τὴν «Νάβοιτ Βρέμια» 484

Ἐπιστολὴ πατριαρχ. καὶ συνοδική πρὸς τὰς αὐτοκεφάλους Ἐκκλησίας περὶ τῶν ἐν Ἀνατολ. Ρωμυλῖα καὶ Βουλγαρίᾳ τολμηθέντων κατ' ὁρθόδοξον 493.

Βουλγαρικῆς Ἐξαρχίας πορλόγοι ἀξιόδοις 521, 537, 545, 561, 573, 585, 602.

Ἀγαθαὶ πράξεις 207.

Ἀγίας Ἀννης σκῆτη 159.

Ἀγιασμός κυριακῆς 357.

Ἀγιοταφικὰ κτήματα ἐν Βουκοβίνῃ 185.

Ἀδελφικῆς ἀγάπης τεκμήρια (ἐπιστολαὶ πατριάρχου οἰκουμενικοῦ καὶ μητροπολίτου Πετροπόλεως) 57.

Ἀμυνα ὑπὲρ τοῦ δικαίου 617.

Ἀνακριθειῶν ἔλεγχος (περὶ τῶν ἐν Μακεδονίᾳ) 641.

Ἀνακριθειῶν ἐπανόρθωσις (πρὸς εὐρωπαϊκὰς ἐφημερίδας περὶ Μακεδονίας) 293.

Ἀνατολῆς ἑλλήν. κοι. ὁμίτες 224, 277.

Ἀνωφελεῖς ἀγῶνες (κατὰ ρουμανικῶν προπαγανδῶν) 32, 54, 73, 273, 652.

Ἀντιοχείας Ἐκκλησίας (γράμματα περὶ τῆς) 203.

Ἀρμενίων ἐπίσκεψις 180, ἀντεπίσκεψις πρὸς αὐτοὺς 207.

Ἀσύστατα λαλήματα (κατὰ τῶν φληναφούντων κατὰ γυναικείων μυνῶν) 595.

Αὐτοκρατορικαὶ εὐχαριστίαι πρὸς τὴν Μ. Ἐκκλησίαν, τοῦ τσάρου Νικολάου Β') 137.

Βιβλιοθήκη πατριαρχική 140.

Βουκοβίνης ἀγιοταφ. κτήματα 185.

Βουλγαρικὴ μυθολογία 277.

Διαθήκης Καινῆς ἔκδοσις 209.

Δῶρα πατριαρχικά πρὸς τὴν Α. Α. Μεγαλειότητα τὸν τσάρον 165.

Ἐθίμων ἀτόπων (κατὰ ἰουδαίων) κατάκρισις 140.

Εἰκοσιπενταετηρὲς παιδευτικὴ Χρ. Κατ' ἐχρηστού 16.

Ἐκκλησίαι ἐν τῇ διασπορᾷ 217.

Ἐκκλησίας Ἀντιοχείας (περὶ) γράμματα 293.

Ἐκκλησίας καὶ πολιτείας ἐν Γαλλίᾳ χωρισμός 631.

Ἐξηγήσεις ἀδελφικῆς (πρὸς τὰς «Ἐκκλησ. Εἰδήσεις» τῆς Πετροπόλεως περὶ βουλγ. σχίσματος κλπ.) 559.

Ἐπὶ ταῖς ἑορταῖς 161 καὶ 177, 182, 206 (τοῦ πάσχα) 649 (τῶν Χριστουγέννων).

Θλιβερὰ ἀντίθεσις (ρουμούνων καὶ ρώσων ὡς πρὸς τοὺς ὁρθοδόξους ἑλληνας) 61

Ἱεροκλήων Ἑλλάδος ἀνχραφὴ σελ. 40.

Ἰωσήφ Ὁβερμπέκ καὶ τὸ περὶ ἐνώσεως Ἐκκλησιῶν ἔργον αὐτοῦ 84.

Καθήκοντος ἀθέτησις (κατὰ τῶν ἐν ξένοις σχολείοις ἐλλήνων μαθητῶν) 305 καὶ 101.

Καινῆς Διαθήκης ἔκδοσις 209

Καινοτομιῶν κατάργησις (ψάλλται καὶ μουσικὴ ἐν ἑλ- λάδι) 106.

Καυσοκαλυβίων σκῆτη 159.

Κοινότητες ἑλληνικαὶ ἐξωτερικοῦ 241.

Κυριακῆς ἀγιασμός 357.

Λαμπραὶ πράξεις (ἐκ Κύπρου) 291.

Νεωκόρων Ἐπιτροπὴ πατριαρχική 157.

Ὁρθοδόξων διωγμός (ἐν Βάρνῃ) 317, 337.

Ὁρφανοτροφεῖον θηλέων 285

Ὁρφάνων (ὑπὲρ) 255, 256.

Παράδοξος εἰδήσις (περὶ τῆς Ἐκκλησίας Ἀντιοχείας) 647.

Πατριαρχικοῦ ναοῦ λυχναρία 405.

Πατρῶν (ὑπὲρ) 257.

Πληροφορία διακονίας (περὶ κηρύγματος) 105.

Πρὸς τὸν «Χρόνον» (περὶ βουλγάρων) 566.

Πρὸς τὸν «Χρόνον» καὶ τὸν «Ἀρωμοῦνον» 329 καὶ 330.

Πρὸς τοὺς γράφοντας (εἰς τὴν «Νέαν Ἡμέραν») 37.

Ἡ πρώτη τοῦ ἔτους, 1906 σελ. 2.

Πρώτης μονῆς (νήσου) 287.

Ρωσσίας ἐκκλησιαστικὴ κίνησις 109.

Ρωσικὴ τοπικὴ Σύνοδος 51.

Σημείωμα χρήσιμον (περὶ φερμανίων οἰκοδομῆς σχολείων καὶ ναῶν) 231.

Σιὼν (ὑπὲρ τῆς Ἀγίας) 253.

Σκάνδαλον ἐκκλησιαστικὸν ἐν Ἑλλάδι 137.

Συμπνοίας ἔργα (ἐν Εὐλοπόρτῃ) 290.

Συνέλευσις ἐκλογικὴ Δ. Ἑθν. Μ. Συμβουλίου καὶ ἑκθεσις ἐργασιῶν αὐτοῦ 150.

Σχολεῖα προπαγανδῶν 552

Σχολείων τελεταὶ 163, 303, 316 (Θεολογικῆς σχολῆς 321), 322, 332 (Ἀρχιερατικῶν).

Φιλανθρ. ἐθν. Καταστήματα 259.

Φιλανθρωπίας πανηγύρεις 557. Εὐποιία 585, 609

Χίου σχολείων κατάστασις 260.

Χριστιανικὰ ἀναγνώσματα 149.

Χριστιανικὴ φιλαδελφεία (ἐκ Μόσχας) 221.

Χριστιανικῶν ἀρχαιοτήτων Μουσεῖον (ἐν Ἀθήναις) 267.

Β.

ΔΙΑΤΡΙΒΑΙ ΙΣΤΟΡΙΚΑΙ

ΚΑΙ

ΘΕΟΛΟΓΙΚΑΙ

Ἀντιοχικὰ (γράμματα πατριαρχ. παλαιὰ περὶ τῆς Ἐκ- κλησίας Ἀντιοχείας) 77, 93, 115, 127.

Ἀπρω πόλις καὶ ἐπισκοπὴ 361 (προσθήκη 535).

Ἀρχιμανδρίτου ὁφείκιον 91.

Βιβλία ἄξια σπουδῆς 239.

Γερασίου τοῦ Βυζαντίου (διδασκάλου Πάτμου) ἐπιστολαὶ 23.

Γράμματα περὶ τοῦ ἀντιοχικοῦ ζητήματος 201.

Δρυϊνουπολιτικά (ἡγούμενοι μονῆς Κάμενας 168.

Ἑγγραφα Ἱεροθέου Ἀλεξανδρείας 346, 635.

Ἑκκλησίαι ἐν τῇ διασπορᾷ 233, 249, 269.

Ἑκλογὴ προσεστού ἐν Θεσσαλία 169.

Ἐξαρχία Τρικέρων 324.

Ἐξαρχία Καβάλλας 143 καὶ 168.

Ἐπιστολιμαία διατριβὴ Πολυκάρπου Κολωνίας (κατὰ προ-
τεσταντῶν) 183, 190, 225, 235, 245.

Ἐκ τῆς ἱστορίας τῶν μητροπόλεων καὶ ἐπισκοπῶν τοῦ
Οἰκουμένου. Θρόνου 366, 405.

Εὐαγγέλιον τοῦ ἀποστόλου Παύλου κατὰ τὴν γένεσιν καὶ
τὴν οὐσίαν αὐτοῦ 301, 314, 323, 341, 369, 445.

Θρησκευτικαὶ πεποιθήσεις τοῦ Κεπλέρου 343.

Ἱστορία ἑλληνορωμαϊκοῦ δικαίου 224, 279, 326.

Ἱστορία — χρησιμότης αὐτῆς καὶ σχέσεις πρὸς τὰς λοιπὰς
ἐπιστήμας 69, 86, 103, 112, 134, 145, 170, 195.

Κανονικὴ διάταξις (1786) περὶ βαπτίσματος οὐνιτῶν
(κατὰ παραδρομὴν ἐτέθη τὸ 1686) ἔτος σελ. 47.

Κρίσεις θεολόγου καὶ ἱστοικοῦ περὶ τῆς σημασίας τῶν
πρὸς τὰς ἄλλας ἐκκλησίας σχέσεων τοῦ Πατριάρχου Κωνσταν-
τινουπόλεως 140.

Κυπριακῆς ἐκκλησιαστικῆς ἱστορίας (ἐκ τῆς) 44.

Λύσεις ἀπορίας περὶ κωλύματος γάμου 45.

Λόγιοι Κωνσταντινουπόλεως καὶ Ἀθηνῶν καὶ ἐργασίαι
αὐτῶν κλπ. 391, 419, 441, 471, 517, (584), 658.

Στενογραφικοῦ ἢ ἱερογλυφικοῦ (περὶ) τῆς παρασημαντικῆς
τῆς ἀρχαίας ἐκκληστ. μουσικῆς 416, 427, 446, 483, 645.

Ὁ νεώτερος ἄνθρωπος καὶ ἡ θρησκεία 147, 174, 198,

Ξενοῦς μονῆς πατριαρχικὸν ἀποκαταστάσεως γράμμα 67.

Ροβέρτος Σάλγερος ἱησοῦτης, ἐλεγχόμενος ἐν τοῖς περὶ τοῦ
ἔτους 1675 ἱεράρχου τῶν Χίων 282, 291, 311.

Χαρακτῆρες φιλόσοφοι 236.

ΔΙΕΥΘΥΝΟΥΣΑ ΕΠΙΤΡΟΠΗ
ΤΗΣ
ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗΣ ΑΛΗΘΕΙΑΣ
ΚΑΙ ΤΟΥ
ΠΑΤΡΙΑΡΧΙΚΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ

- † Ὁ μητροπολίτης Κολωνίας ΠΟΛΥΚΑΡΠΟΣ, πρόεδρος
† Ὁ Μέγας πρωτοσύγκελλος ΚΑΛΛΙΝΙΚΟΣ, ταμίας
† Ὁ ἀρχιγραμματεὺς τῆς Ἱερᾶς Συνόδου ἀρχιμ. ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΙΠΕΡΑΣ

ΣΥΝΤΑΚΤΑΙ

Ὁ Μ. χαρτοφύλαξ καὶ χρονογράφος τῆς τοῦ Χριστοῦ Μ. Ἐκκλησίας Μ. Ι. ΓΕΔΕΩΝ, συντάκτης καὶ ἐπίτιμος διευθυντὴς
Εκτακτὸς συνεργάτης ἀρχιμανδρίτης ΚΑΛΛΙΝΙΚΟΣ ΔΕΛΗΚΑΝΗΣ, ἀρχαιοφύλαξ.

ΟΙ ΕΚΤΑΚΤΩΣ ΜΕΤΑΣΧΟΝΤΕΣ ΤΗΣ ΣΥΝΤΑΞΕΩΣ

- † Ὁ Κολωνίας ΠΟΛΥΚΑΡΠΟΣ.
† Ὁ Παμφίλου ΜΕΛΙΣΣΗΝΟΣ.
† Ἀρχιμ. ΑΘ. ΠΙΠΕΡΑΣ, ἀρχιερ. τῆς Ἱ. Συνόδου.
† Ἀρχιμ. ΙΑΚΩΒΟΣ Βατοπεδινὸς, ἡγούμενος καὶ
διευθυντὴς τοῦ ἐν Μόσχᾳ Μετοχίου τοῦ Οἴκου.
Θρόνου.
ΧΡΥΣΟΣΤ. ΚΑΒΟΥΡΙΔΗΣ, διάκονος.
ΘΑΛΗΣ ΑΝΤΩΝΙΑΔΗΣ, καθηγητὴς τῆς ἐν Χάλ-
κῃ Θ. Σχολῆς.
ΠΑΝΤ. ΚΟΜΝΗΝΟΣ, καθηγ. τῆς Θ. Σχολῆς.
ΑΣΤ. ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ, (ἐν Ἀλμυρῷ).

- ΠΕΡ. Γ. ΖΕΡΛΕΝΤΗΣ, (ἐν Σύρῳ).
Γ. Ι. ΛΑΜΠΟΥΣΙΑΔΗΣ, (ἐν Ραιδεστῷ).
Β. ΜΥΣΤΑΚΙΔΗΣ, καθηγ. τῆς Μ. τοῦ Γ. Σχολῆς.
ΜΑΡΚΟΣ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ, πατριάρχ. γραμματεὺς.
ΣΩΤ. ΣΤΑΜΟΥΛΗΣ.
Μ. ΜΑΛΑΝΔΡΑΚΗΣ, (ἐν Πάτμῳ).
Γ. Θ. ΖΑΧΑΡΟΥΛΗΣ, (ἐν Ἀλατζάτοις).
Ν. Γ. ΜΥΣΤΑΚΙΔΗΣ, (ἐν Δροβιάνῃ).
ΙΑΚΩΒΟΣ ΒΑΣΙΑΔΗΣ, γραμματεὺς τοῦ πατριάρχ.
Ληξιαρχικοῦ γραφείου.
ΞΕΝ. ΠΑΠΑΜΙΧΑΗΛ, ἱατρός.

12.50
1.00
14.85

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗ

ΕΤΟΣ ΚΣΤ'.

ΑΡΙΘ. — 1

ΑΔΗΘΕΙΑ

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΚΑΤΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΝ

ΕΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΙ 5 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 1906

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΠΡΟΚΑΤΑΒΑΛΛΟΜΕΝΗ

Καθ' ὅλον τὸ ὄθωμαν. κράτος μετὰ τὰ ἀργ. 5
διὰ τὸν κατώτερον κλῆρον καὶ τοὺς δημοδιδασκ. 3
ἐν τῇ ἐξωτερικῇ φράγῃ χρυσᾷ 25

ΔΙΕΥΘΥΝΟΥΣΑ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

+ Ὁ Κολωνίας ΠΟΛΥΚΑΡΙΠΟΣ (πρόεδρος)
+ Ὁ Μ. Πρωτοσύγκελλος ΚΑΛΛΙΝΙΚΟΣ (ταμίας)
+ Ὁ ἀρχιγραμματ. τῆς ἱερᾶς Συνόδου ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ

Ἐπίτιμος διευθυντὴς καὶ συντάκτης ὁ Μ. χαρτοφύλαξ καὶ χρονογράφος τῆς τοῦ Χρ. Μ. Ἐκκλησίας Μ. Ι. ΓΕΔΕΩΝ

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Περὶ τοῦ Ἁγίου Ὁρους Ἄθω — Ἡ πρώτη τοῦ ἔτους — Συγχαρητήρια τῇ Α. Θ. Παναγιότητι — Ἐπαρχικὰ γράμματα — Γράμματα ἐκ Ρουμανίας — Στατιστικὰ τοῦ 1905. — Ἐπιστολαὶ Γερασίου τοῦ Βυζαντίου — Δικαστικαὶ ἀγγελίαι.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΟΡΟΥΣ ΑΘΩ

γίνεται μὲν λόγος ἐν ταῖς ἡμετέροις συνεχῶς, ἀπὸ δὲ τελευτῶντος ὀκτωβρίου τοῦ λήξαντος ἔτους ὁ σεισμὸς τῆς 27 τοῦ μηνὸς τούτου παρέσχεν ἀφορμὴν εἰς ἐκθέσεις μακρὰς, ἀφηγουμένας νῦν μὲν ἐκτενῶς, ἀλλ' ἐν ἀληθείᾳ, τὰς ἐκ τοῦ σειμοῦ προελθούσας ζημίας, ἄλλοτε δὲ συντόμως καὶ κρύβδην καταστροφὰς ὑποτιθεμένας, ὅπως ἴσως οἱ γράφοντες κινήσωσι τὸν οἶκτον καὶ τὸν ἔλεον τῶν ἐν μεμακρυσμέναις ἀφ' ἡμῶν χώραις οἰκούντων ὀρθοδόξων, ὑπὲρ ἱερῶν, αἵτινα ἔμειναν ἀλώβητα ἐκ τοῦ σειμοῦ, εὐεκτοῦσι δὲ καὶ ὑλικῶς εἰς βαθμὸν ὥστε νὰ βοηθήσωσι γενναϊότατι τὰς ἀληθῶς ζημιωθεῖσας μεγάλας βασιλικὰς καὶ πατριαρχικὰς ἐν Ἁγίῳ Ὄρει μονάς.

Ἐδημοσιεύσαμεν ἐκθέσεις περὶ τῶν ἐκ τοῦ σειμοῦ ζημιῶν ἐν ταῖς μοναῖς κυρίως τῶν Ἰθῆρων

καὶ τῆς Λαύρας. Ἐπιστολαὶ ἐκεῖθεν ὑπολογίζουσι τὰς ζημίας εἰς ποσὸν ὑπέρτερον τῶν εἰκοσакισχιλίων λαρῶν τουρκικῶν. Αἱ ἐκθέσεις, ἃς ἐξεδώκαμεν, ἀνετυπώθησαν ἐν ταῖς πλείσταῖς τῶν ἡμετέρων ἡμεμερίδων, τῆς τε πρωτευούσης καὶ τῶν ἐπαρχιῶν καὶ τοῦ ἐξωτερικοῦ ἀνευ μνείας τῆς ἐπισήμου πηγῆς, ἐξ ἧς προήρχοντο. Ἐγένοντο λοιπὸν γνωστὰ τὰ παθήματα τῶν δύο τούτων μεγάλων μονῶν καὶ τῶν ὑποκειμένων τῇ Μεγίστῃ Λαύρᾳ σκητῶν. Ἐμαθεν ὁ ὁμογενὴς κόσμος, ἔμαθεν ὁ κόσμος τῶν ἡμῶν ὁμοδόξων ὅτι ταλαιπωροῦνται αἱ μεγάλαι αὗται μοναὶ, ὅτι μνημεῖα ἱερὰ τῆς χριστιανικῆς τέχνης κινδυνεύουσιν, ὅτι βιβλία πολύτιμα, χειρόγραφα κυρίως καὶ σπάνια καὶ χρησιμώτατα ἐντυπα, παρ' ὀλίγον ἀφανίζονται ὑποκείμενα εἰς τὰς ἀτμοσφαιρικὰς ἐπηρείας ἔνεκα τῆς βλάβης τῶν ταῦτα περικλειουσῶν οἰκοδομῶν. Ἡ ζημία αὕτη τῶν κειμηλίων τῆς τέχνης ἐστὶ ζημία κοινὴ παντὶ τῷ πεπολιτισμένῳ κόσμῳ, τῷ Παλαιῷ καὶ τῷ Νέῳ, βλάβη δ' οἰαδήποτε τῶν μνημείων τούτων τοῦ λόγου, τῆς μνήμης, τῆς φαντασίας ἀδύνατον νὰ μὴ συγκινήσῃ πάντας τοὺς ἐπιστήμονας καὶ πάντας τοὺς χριστιανούς.

Ἐὰν ἐκείνους συγκινή, πολλῶν περισσότερον πρέπει νὰ συγκινήσῃ τοὺς ὁμογενεῖς ἡμῶν, οἵτινες ἀνομολογοῦσι βεβαίως τὰς πρὸς τὴν ἑλλην. παιδευσιν, τὰς πρὸς τὰ γράμματα, τὰς πρὸς τὸ ἔθνος ἐν γένει γενναίας ὑπηρεσίας τῶν ἱερῶν ἐν Ἀγίῳ Ὁρει σεμνείων καὶ ἰδίᾳ τῶν μονῶν Ἰθέρων καὶ Λαύρας. Ἐὰν οἱ μελετῶντες τὴν ἱστορίαν τῶν ἀθωϊτίδων μονῶν βλέπωσιν αὐτὰς πάντοτε μὲν προθύμους εἰς ὑποστήριξιν κοινωφελῶν καθιδρυμάτων, ἐκπαιδευτικῶν καὶ φιλανθρωπικῶν, ἢ φιλανθρώπως καὶ γενναίως βοηθούσας κοινότησι πενομέναις, δυσπραγούσαις, δοκιμαζομέναις παντοίαις συμφοραῖς, ἐὰν βλέπωμεν αὐτὰς οὐχὶ ἐκτάκτως ἀλλὰ συνεχῶς προσερχομένας ἀρωγούς εἰς συντήρησιν σχολείων, εἰς σπουδὴν νέων, εἰς ἔκδοσιν βιβλίων ὠφελίμων, καὶ, πρωτίστως, εἰς ἀνεγέρσεις, οἰκοδομὰς, ἢ καὶ διακόσμους ἱερῶν ναῶν καὶ μοναστηρίων, ἐνθυμηθῶμεν ὅτι οὐδὲν ἐπράξαμεν ἐπὶ τῇ τελευταίᾳ ὑλικῇ συμφορᾷ δύο μεγάλων μονῶν καὶ μιᾶς πτωχῆς σκῆτης.

Οἱ μελετῶντες ἀκριβέστερον τὴν ἱστορίαν τῶν ἐκ τοῦ σεισμοῦ τῆς 27 ὁκτωβρίου τοῦ 1905 ἱερῶν σκηνωμάτων καλὸν ἔστι, τόγε νῦν, ἵνα ἀναμνησθῶσι τῶν κατὰ τοὺς δύο τελευταίους αἰῶνας ὑπηρεσιῶν, ἃς προσήνεγκον, ἐν μέσῳ στενοχωρίων οἰκονομικῶν, αἱ δύο μεγάλαι αὗται μοναὶ καὶ ἡ λαυριωτικὴ σκῆτη τῶν Καυσοκαλυβίων. Μόνον ἐὰν ἐνθυμηθῶμεν ὅτι ἐκ τῶν μονῶν τούτων καὶ τῶν ὑπ' αὐτὰς σκητῶν ἐξεπέμποντο εἰς τὰς αἰγαιοπελαγίτιδας νήσους, εἰς Ἡπειρον καὶ Θεσσαλίαν καὶ τὴν Μακεδονίαν καὶ Θράκην καὶ τὰς ἐπαρχίας τοῦ σημερινοῦ βασιλείου τῆς Ἑλλάδος ἐμπειρότατοι καὶ νοήμονες πνευματικοί, διὰ τοῦ βίου καὶ τῆς διδασκαλίας στηρίζοντες ἐν τῇ πίστει τοὺς πολλαχῶς ἐπηρεαζομένους ὀρθοδόξους, ἐὰν ἀναμνησθῶμεν ὅτι ἐκ τῶν μονῶν πασῶν καὶ μάλιστα τῶν μονῶν Ἰθέρων καὶ Λαύρας διενέμοντο θρησκευτικὰ βιβλία συγκρατοῦντα τὸν ἡμέτερον λαὸν ἐν ταῖς πατρίοις παραδόσεσιν, ἱεραῖς τε καὶ κοσμικαῖς, ἢ ὅτι κατόπιν, ἐν μεταγενεστέροις χρόνοις, εἰς στιγμὰς κρίσιμους τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ ἡμῶν βίου, ἐδείχθησαν αὗται προθυμότατοι κινδυνευουσῶν κοινοτήτων συναντιλήπτορες, παρεχόμεναι γενναιοτάτας συνδρομὰς καὶ ποτε ὑποθηκεύουσαι τὸν ἀργυροῦν κόσμον τῶν ἁγίων εἰκόνων καὶ τὰ πλεονάζοντα ἀργυρὰ ἀναθήματα, ἐὰν ταῦτα πάντα ἀναλογιζώμενται ἀναμανθάνοντες οἱ ὁμογενεῖς, φρονοῦμεν ὅτι

θέλουσι θεωρήσει καθῆκον νὰ διδάξωσι καὶ τοὺς ἀγνοοῦντας οἷας καὶ πόσας εἰς τὸ ἔθνος προσήνεγκον βαρυσημάτων ὑπηρεσίας αἱ ἱεραὶ ἐν Ἀγίῳ Ὁρει μοναὶ καὶ μεταξὺ αὐτῶν αἱ τῆς Μεγίστης Λαύρας καὶ τῶν Ἰθέρων μετὰ τῶν ὑποκειμένων αὐταῖς σκητῶν.

Ἀμυδρὰν εἰκόνα τῆς ἱστορίας μιᾶς ἐκ τούτων—τῆς τῶν Ἰθέρων—χορηγεῖ ἡ ἐν τῇ «Ἐκκλησιαστικῇ Ἀληθείᾳ» ἐκδοθεῖσα «Χρονογραφία» τῆς μονῆς ταύτης, ἥς οἱ μοναχοί, κατὰ μέγιστον μέρος, ἐδαπάνησαν κατὰ καιροὺς εἰς οἰκοδομὰς, ἐπισκευὰς καὶ καλλωπισμούς αὐτῆς. Ὑπὲρ αὐτῆς ἐργαζόμενοι καὶ χορηγοῦντες ὑπὲρ αὐτῆς τὰ προϊόντα πολυετῶν ἐργασιῶν καὶ κόπων, δεῖ συνῆγον, ἵνα πλουτίσωσι τὸ κοινὸν ταμεῖον αὐτῆς, ὅπως ἐπέλθῃ βοηθὸν ἐν καιρῷ εἰς τοὺς ἀνάγκην ἔχοντας ὁμογενεῖς, εἰς τὰς χρηζούσας συνδρομῆς κοινότητος, εἰς τοὺς ἐπαιτοῦντας πρὸς περιποίησιν καὶ νοσηλείαν ἀσθενῶν φιλανθρωπικοὺς δόμους, εἰς τοὺς οἰκοδομουμένους, ἢ τοὺς ἐπισκευαζομένους πτωχοὺς ἱεροὺς ναοὺς. Τὸ εἰσερχόμενον εἰς τε ταύτην, τὴν Ἰθρητικὴν μονὴν, εἰς τε τὴν τῶν Λαυριωτῶν, εἰς τε τὰς λοιπὰς ἐν Ἀθῶν μονὰς χρῆμα ἀνταπεδίδεται τοιοῦτοτρόπως τοῖς χορηγοῦσιν ὀρθοδόξοις.

Σήμερον, τίς ἄρα γε τῶν ὀρθοδόξων ὁμογενῶν κοινοτήτων, τίς ἄρα γε τῶν ἱερῶν ναῶν, τίς σχολή, καὶ τι καθίδρυμα φιλανθρωπικὸν ἐμνήσθη τῶν μεγίστων ὑλικῶν ἀναγκῶν τῶν παθουσῶν μονῶν; Ἴσως αὐταὶ αἱ μοναὶ αἱ μὴ ζημίας ὑποστᾶσαι θέλουσι προσέλθῃ ταῖς ζημιωθείσαις ἐπίκουροι, κατὰ συνήθειαν παλαιὰν καὶ ἀνεπίστροφον. Ἴσως οἱ ἐν αὐταῖς μονάζοντες τὸ προϊόν τῶν πολυετῶν αὐτῶν μόχθων θέλουσι καταβάλλει πρὸς ἀναπλήρωσιν τῶν ἐκ τοῦ σεισμοῦ ζημιῶν. Ἴσως τὸ ἀδύνητον τῆς ἀνάγκης σθένος θέλει ὑποβάλλει τὰς ζημιωθείσας μονὰς εἰς χρέη δυσβάστακτα, ὧν πρὸς ἐξόφλησιν ἐξ ἀνάγκης θέλουσι δαπανᾶσαι εἴ τι ἂν ἠδύναντο νὰ χορηγήσωσιν ὑπὲρ ἑθνικῶν, ἐν καιρῷ, ἀναγκῶν.

Καθῆκον ἔχομεν ἵνα πάντες συνδράμωμεν πρὸς ἀνακούφισιν τῶν δοκιμασθεισῶν ὑπὸ τοῦ σεισμοῦ γεραρῶν μονῶν. Ἐὰν ἐκκλησῖαι καὶ μοναστήρια καὶ σχολεῖα καὶ φιλανθρωπικὰ καθιδρύματα καὶ ἰδιῶται θελήσωσι ν' ἀποστείλωσι μὲν ποσόν τι, μικρὸν ἀπέναντι ὧν ἔλαβον, κατὰ τὴν τελευταίαν ἰδίως πεντηκονταετίαν, νὰ καταστή-

σωσι δὲ ἐν τῷ κέντρῳ τῆς ἐνεργείας αὐτῶν ὁμίλους εὐσεβῶν ὁμογενῶν ἐξαιτησόμενους ἐλέη — κατὰ τὴν ἄλλοτε παρ' ἡμῖν ἐν χρῆσει λέξιν — ὑπὲρ τῶν ἐν ἀνάγκαις εὐρισκομένων μοναστηρίων, ἐλπίζομεν ὅτι θέλει συναποτελεσθῇ σπουδαῖον ποσόν. Διὰ τοιαύτης δὲ προθυμίας, διὰ τοιαύτης κοινῆς συνεργασίας θέλουσιν ἀποδείξει καὶ πάντες οἱ κατὰ καιροὺς ὑπὸ τῶν ἀγιορειτικῶν μονῶν ὑποστηριχθέντες καὶ βοηθηθέντες ὑλικῶς ὅτι γινώσκουσιν, ὁμολογοῦντες τὴν εὐγνωμοσύνην, ν' ἀποδίδωσι τὸ δυνατόν, αὐτοὶ πρῶτοι προσερχόμενοι βοηθοὶ εἰς ἡμέτερα ἱερὰ ἱδρύματα. Πρέπει δὲ νὰ πράξωσι τοῦτο πρὶν προφθάσωσιν ἄλλοι μακρόθεν νὰ διδάξωσι τοὺς ἡμετέρους τίδεον νὰ πράττωσιν ὑπὲρ ἱερῶν σκηνωμάτων, ὑπὲρ ὧν τοσαύτην ἔτρεφον εὐλάβειαν καὶ στοργὴν ὅσιν οἱ πατέρες ἡμῶν.

Ἡ ΠΡΩΤΗ ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ

ἑωρτάσθη μετ' ἀγαλλιάσεως πολλῆς ὑπὸ τῶν ὀρθοδόξων, ἐν πνευματικῇ δὲ χαρᾷ ἐν τοῖς Πατριαρχείοις. Ὁ Κύριος τῶν χρόνων καὶ τῶν καιρῶν, ὁ καιρῶν ἐπέκεινα κείμενος, νύδόκησε νὰ δωρήσῃται κατὰ τὸ λῆξαν ἔτος τοῖς τὰ κοινὰ πράττουσιν ὑγιεῖαν ἀπερίκλονον καὶ σχετικὴν τινα γαλήνην τῇ στρατευομένῃ Ἑκκλησίᾳ, ἥτις ἐν εἰρήνῃ καὶ ἀδελφικῇ συμποίᾳ μόνον δύναται νὰ ἐπιτύχῃ τοῦ ἱεροῦ αὐτῆς ἔργου, τῆς ἀπερισπάστου τοῦ λογικοῦ ποιμνίου καθοδηγίας εἰς νομὰς σωτηρίους. Ἀπὸ τῶν ἐπισήμων παρουσιάσεων μέχρι τῶν ἰδιωτικῶν ἐπισκέψεων κοινὴ πρὸς τὸν πατέρα τῆς εἰρήνης εὐχὴ ὑπὸ πάντων ἀνεπέμπετο ὑπὲρ εἰρήνης καὶ συμπράξεως ἀδελφικῆς πάντων καὶ ἐν τῇ παγκοίνῳ ταύτῃ εὐχῇ, ἐν ταῖς εὐκταίαις ταύταις προσδοκίαις συννητῶντο πᾶσαι αἱ φυλαὶ αἱ εἰς Χριστὸν πιστεύουσαι.

Ἐν τοῖς Πατριαρχείοις τῷ παναγιωτάτῳ οἰκουμένικῳ πατριάρχῃ τὰς υἱικὰς αὐτῶν εὐχὰς ὑπέβαλον τῇ παραμονῇ τῆς πρώτης τοῦ ἔτους, μετὰ τὸ τέλος τοῦ ἐσπερινοῦ, πάντες οἱ πατριαρχικοὶ ὑπάλληλοι καὶ οἱ ἐν τοῖς Πατριαρχείοις ἐργαζόμενοι. Εἰς τὴν προσφώνησιν τοῦ πανοσιολ. Μ. πρωτοσυγκέλλου ἐκ μέρους τῶν ὑπαλλήλων ἀπῆντησεν ὁ παναγιώτατος οἰκουμενικὸς πατριάρχης εὐχαριστῶν πᾶσι τοῖς προθύμως καὶ μετὰ ζήλου τὸ πρὸς τὴν Ἑκκλησίαν καθῆκον ἐπιτελέσασιν καὶ δημοσίᾳ τοιοῦτοτρόπως ἀπονέ-

μων τὸ δίκαιον πᾶσι τοῖς ἐργαζομένοις ἐν τῇ πατριαρχικῇ αὐλῇ, ὧν καὶ τὴν ἀξίαν γινώσκει καὶ τὴν ἐργασίαν ἐκάστου.

Τῇ ἐπιούσῃ, κυριακῇ, πρώτῃ τοῦ νέου ἔτους, καθ' ἣν ἐν τῷ πατριαρχικῷ ναῷ τῇ Α. Θ. Π. συνεχροστάτησαν κατὰ τὴν θεῖαν λειτουργίαν οἱ σεβ. συνοδικοὶ Νικομηδείας, Πισιδείας, Τραπεζοῦντος, Χίου, Σηλυβρίας, Σισανίου, Δρυϊνουπόλεως, Κολωνίας καὶ Βελλᾶς, παρόντων καὶ συμπροσευχομένων καὶ τῶν ἐντίμων μελῶν τοῦ Δ. Ε. Μ. Συμβουλίου, τὰς προσρήσεις καὶ εὐχὰς τῆς ἱερᾶς Συνόδου καὶ τοῦ Ἐθν. Συμβουλίου ὑπέβαλον τῷ οἰκουμένικῳ πατριάρχῃ οἱ σεβ. μητροπολίται Νικομηδείας κ. Φιλόθεος ἐκ τῆς πρώτης, καὶ Χίου κ. Κωνσταντῖνος ἐκ τοῦ δευτέρου. Κοινῇ διευτυπύτο εὐχὴ ὅπως συνεχισθῇ καὶ κατὰ τὸ ἀρξάμενον ἔτος καὶ τοῖς ἐπομένοις ἡ εὐλκρινὴς συνεργασία πάντων τῶν τὰ κοινὰ πραττόντων.

Θερμὰς εὐχὰς ὑπὲρ τῆς ὑγιείας καὶ μακρομερεύσεως τοῦ παναγιωτάτου οἰκουμενικοῦ πατριάρχου ὑπέβαλον πάντες οἱ λαβόντες τὴν τιμὴν νὰ παρουσιασθῶσιν ἐνώπιον τῆς Α. Θ. Π. κληρικοί τε καὶ λαϊκοί, πρὸς οὓς ὁ παναγιώτατος πατριάρχης νύχετο πλήρῳσιν τῶν εὐσεβῶν πόθων ἐκάστου.

Ἐκ τῶν ἐπαρχιῶν καὶ τοῦ ἐξωτερικοῦ συνεχάρησαν δι' ἐπιστολῶν, ἡ διὰ τηλεγραφημάτων ἐπὶ τε τῇ τῶν Χριστουγεννῶν ἑορτῇ καὶ τῇ εἰσόδῳ τοῦ ἐνιαυτοῦ οἱ μακαριώτατοι πατριάρχαι Ἀλεξανδρείας καὶ Ἱεροσολύμων, ὁ μακαρ. πρῶν Ἱεροσολύμων κ. Νικόδημος, οἱ μητροπολίται καὶ ἐπίσκοποι τοῦ Οἰκουμενικοῦ Θρόνου, καὶ ἐκ τῶν λοιπῶν αὐτοκεφάλων Ἑκκλησιῶν ὁ σεβ. μητροπολίτης Πετροπόλεως κ. Ἀντώνιος, ὁ σεβ. μητροπολίτης Ἀθηνῶν κ. Θεόκλητος, ὁ πανιερ. μητροπολίτης Ἰορδάνου κ. Ἐπιφάνιος, ὁ πανιερ. ἀρχιεπίσκοπος Διοκαιοσαρείας κ. Νικόδημος, ὁ πανιερ. ἀρχιεπίσκοπος Ἀργολίδος κ. Νίκανδρος, δημογερονταὶ καὶ διοικητικὰ σωματεῖα τῶν ἐπιφανεστέρων πόλεων τοῦ κράτους, ἡ Α. Ἐξ. ὁ πρῶν ἐν Βρυξέλλαις πρεσβευτὴς τῆς Ὑψηλῆς Πύλης Στέφανος Καραθεοδωρῇ ἐφένδης, τραπεζίται καὶ ὑπάλληλοι καὶ λόγιοι πολλοί.

Τινὰς τῶν συγχαρητικῶν ἐπιστολῶν καὶ τηλεγραφημάτων ἐκδίδωμεν κατωτέρω.

Αἱ ΑΑ. Ὑψ. ὁ πρωθυπουργός, ὁ σείχ-ουλ-ισλάμης, ὁ τῆς δικαιοσύνης καὶ τῶν θρησκευμάτων ὑπουργός, ὁ πρόεδρος τοῦ Συμβουλίου τοῦ Κράτους, καὶ αἱ ΑΑ. Ἐξ. οἱ ὑπουργοὶ πάντες συνεχάρησαν ἐπὶ τῇ εἰσόδῳ τοῦ νέου ἔτους τῷ παναγιωτάτῳ οἰκουμένικῳ πατριάρχῃ, δι' ἐπισκεπτηρίων, ὁ δὲ σοφολογιώτατος σείχ-ουλ-ισλάμης καὶ δι' ἐπιστολῆς τεκμηριούσης τὴν εὐγένειαν τῶν αἰσθημάτων αὐτοῦ. Ἐπίσης συνεχάρησαν οἱ ἐκ τῶν ἀνακτορικῶν θεραπόντων Ἐξοχ. Ρζοῦφ πασᾶς, ἀρχηγὸς τῆς αὐτοκρατορικῆς φρουρᾶς, Ἰβραχὴμ πασᾶς, Μ. τελετάρχης, Ἀχμέτ Ἀλῆ πασᾶς, ὑπασπιστὴς καὶ Ἀλῆ Δζεβὰτ βένς, γραμματεῖς τῆς Α. Α. Μ., Ἰζέτ πασᾶς, δεῦτερος ἀνακτορικὸς διερμηνεὺς, Δαβούτ ἐφέντης, Α' διερμηνεὺς τοῦ αὐτοκρατορικοῦ διθανίου, Ἀχμέτ Ἰζέτ ἐφέντης, βοηθὸς αὐτοῦ καὶ Μεχμέτ Ἀλῆ βένς Μ. ρεφερενδάριος τοῦ αὐτοῦ διθανίου, Ριδβάν πασᾶς, νομάρχης πρωτευούσης, Ρασήτ πασᾶς, νομάρχης Προύσης, Τεβήκ πασᾶς, μουστεσάρης τῆς Μ. Βεζυρείας, Σεφᾶ βένς, διερμηνεὺς τῆς Μ. Βεζυρείας, Ζιαεδδὶν ἐφέντης, ἀρχιγραμματεὺς αὐτῆς, Δζεμαλεδδὶν ἐφέντης, γενικὸς εἰσαγγελεὺς τοῦ Κράτους, Σουρεγιᾶ βένς, πρόεδρος τοῦ συμβουλίου τῶν τελωνείων καὶ Ναυικ βένς, μέλος τοῦ ἀνωτάτου Ὑγειονομικοῦ συμβουλίου (ἀμφότεροι ἀδελφοὶ τῆς Α. Ὑψ. τοῦ Μ. βεζύρου), Χουσεὶν Χασίπ ἐφέντης, γενικὸς διευθυντὴς τῶν τηλεγράφων καὶ ταχυδρομείων, Ἀχμέτ Ραγίπ ἐφέντης, βοηθὸς τοῦ ὑπουργοῦ τῆς ἀστυνομίας καὶ Ἀβδούλ Κερίμ πασᾶς Α' διερμηνεὺς τοῦ αὐτοῦ Ὑπουργείου, Ἀχμέτ Σαλήμ ἐφέντης, διευθυντὴς τοῦ Γραφείου τῆς ἰθαγενείας, Ἰβραχὴμ Χακῆ βένς καὶ Μεχμέτ Ἀλῆ βένς, νομικοὶ σύμβουλοι τῆς Ὑψ. Πύλης, Ὁσμάν Ἀδὶλ βένς, βοηθὸς διευθυντῆς τῶν ἀμφισβητούμενων ὑποθέσεων τοῦ Ὑπουργείου τῶν ἐξωτερικῶν, Χαλὶλ βένς, πρόεδρος τοῦ νομαρχιακοῦ συμβουλίου τῆς πρωτευούσης (μετὰ ἰδιαιτέρας ἐπιστολῆς), Ρακὴμ βένς, γενικὸς ἐπόπτης τῶν μὴ μουσουλμανικῶν σχολῶν, Νουρεδδὶν ἐφέντης, Μεχμέτ Νεβὶλ βένς καὶ Ρεδζέπ βένς, μέλη τοῦ Συμβουλίου τοῦ Κράτους, οἱ ἀρχιγραμματεῖς τοῦ Ὑπουργείου τῶν ἐξωτερικῶν Μουνήρ βένς (τουρκικῆς ἀλληλογραφίας) καὶ Νουρὶ βένς (γαλλικῆς) καὶ οἱ ἐκ τῶν ὑπαλλήλων τοῦ αὐτοῦ ὑπουργείου Βακῆ βένς, βοηθὸς γενικὸς ἐν αὐτῷ γραμματεὺς, Σαα-

δεδδὶν βένς, γραμματεὺς καὶ Τεβήκ ἐφέντης, ἀρχιλογιστής.

Δι' ἐπισκεπτηρίων ἐπίσης προσηγόρευσαν τῇ Α. Θ. Π. ἐπὶ τῇ Α' τοῦ ἔτους ὁ μακαριώτατος πατριάρχης τῶν καθολικῶν ἀρμενίων κ. Παῦλος Πέτρος ΙΒ' ὁ Σαββαγιάν, οἱ ἐξοχ. πρεσβευταὶ βαρῶνος Δὲ Κάλιτς, Αὐστρουγγαρίας, μετὰ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ, Σιρ Νικόλαος Ὁκόννορ, Ἀγγλίας βαρῶνος Μαρσάλ, Γερμανίας, μαρκήσιος Καμποσαγράφου, Ἰσπανίας, Μιρζᾶ Μαχμούτ Χάν, Περσίας, Γεώργιος Σῆμιτς, Σερβίας, Φ. Μαρτὲν, ἐπιτετραμμένος τῆς Σουηδίας· πρὸς δὲ οἱ σύμβουλοι τῆς Αὐστριακῆς πρεσβείας κκ. Λογγίνος Ὀλβούρας, Ἐδουάρδος Ὁττο, καὶ Φραγκίσκος Κολόσσας ὁ καὶ Α' διερμηνεὺς, ὁ βαρῶνος Βλαδίμηρος Γιουλ-Γίσιγγεν, στρατιωτικὸς ἀκόλουθος τῆς αὐτῆς καὶ ὁ ἱππότης Λουδοβίκος Ζεφάροβικ, γενικὸς πρόξενος τῆς Αὐστρουγγαρίας—ὁ σύμβουλος καὶ Α' διερμηνεὺς τῆς Γερμανικῆς πρεσβείας κ. Ἐρμανος Γίς—οἱ ἐκ τῆς Ἀγγλικῆς κκ. Κάρολος Βλέκ πρόξενος καὶ διερμηνεὺς, ἀρχιεπισκόπος, Κάρολος Μάριγκ, Α' γραμματεὺς, Χαρρη Λάμπ, Α' διερμηνεὺς, Οὔγος Μάρινιτς, δεῦτερος, Λ. Ὀλιφάτ, γραμματεὺς, Π. Λορὲν ἀκόλουθος πολιτικὸς καὶ ὁ συνταγματάρχης Κ. Σουρτέες στρατιωτικὸς ἀκόλουθος—Πέτρος Σιγάλο Α' διερμηνεὺς τῆς Ἰσπανικῆς πρεσβείας—Μιρζᾶ Μουσταφᾶ Χάν, σύμβουλος τῆς Περσικῆς, καὶ Ὁχανὲς Χάν Α' διερμηνεὺς αὐτῆς.—Ὁμοίως ὑπέβαλον προσρήσεις ὁ γεν. διευθυντὴς τῶν σιδηροδρόμων Ἀνατολῆς κ. Οὔγγενεν καὶ ἡ Ἐταιρία τοῦ ἐξωτερικοῦ τύπου ὡς καὶ ὁ πρόεδρος αὐτῆς κ. Ιούλιος Σανδὸζ μετὰ τοῦ γραμματέως κ. Σίντ-Γόστ δὲ Κρούφ.

Πρὸς πάντας τοὺς δι' ἐπιστολῶν, τηλεγραφημάτων καὶ ἐπισκεπτηρίων διαβιβάσαντας τὰς εὐχὰς καὶ προσρήσεις αὐτῶν ἐπὶ ταῖς ἐορταῖς καὶ τῷ νέῳ ἔτει ἡ Α. Θ. Π. ἀπάντησεν εὐχαριστοῦσα διὰ τοῦ αὐτοῦ μέσου διὰ γραμμάτων ἀπάντησε πᾶσι τοῖς πανιεροῦ, μητροπολίταις καὶ ἐπισκόποις, τοῖς πανοσιολογ. ἡγουμένοις καὶ τοῖς βαθμούχοις τοῦ Κράτους καὶ τοῖς ἐν ταῖς ἐπαρχίαις. Ἐνταῦθα δὲ, διὰ τοῦ πανοσιολογ. Μ. πρωτοσυγκέλλου, Μ. ἀρχidiaκόνου καὶ τῶν ἱερολογ. πατριαρχικῶν διακόνων, πᾶσι τοῖς ἐπισκεψαμένοις ἐπνύξατο τὴν νέον ἐνιαυτὸν μεστὸν τῆς ἀνωθεν εὐλογίας.

ΣΥΓΧΑΡΗΤΗΡΙΑ ΤΗ Α. Θ. ΠΑΝΑΓΙΟΤΗΤΙ

Τῷ παναγιωτάτῳ καὶ θειοτάτῳ ἀρχιεπισκόπῳ Κωνσταντινουπόλεως, Νέας Ρώμης καὶ οἰκουμενικῷ πατριάρχῃ κυρίῳ κυρίῳ Ἰωακείμ τῷ Γ', ἐν Χριστῷ τῷ Κυρίῳ ἡμῶν χαίρειν καὶ ἐροῦσθαι.

Ἰερὸν ἐμαυτῷ καθήκον λογίζομαι ἵνα φιλαδέλφως προσαγορεύσω Ὑμᾶς, παναγιώτατε δέσποτα, ἐπὶ ταῖς ἐγγιζούσαις μεγάλαις ἐορταῖς τῆς κατὰ σάρκα ἐν τῷ σπηλαίῳ τῆς Βηθλεὲμ γεννήσεως τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ καὶ τῆς ἐν Ἱερδάνῃ θείας αὐτοῦ βαπτίσεως, καθ' ἣν «ἡ τῆς Τριάδος ἐφανερώθη προσκύνησις», εὐχόμενος ἐγκαρδίως ὅπως ὑπαντήσητε τὰς μεγάλας ταύτας ἡμέρας ἐν χαρᾷ πνευματικῇ. Προσαγορεύω δ' ὡσαύτως καὶ ἐπὶ τῷ ἐπερχομένῳ νέῳ ἔτει, ἀναπέμπων διάπτυρον πρὸς τὸν Κύριον δέησιν, ὅπως ὁ Πανάγαθος ὢν τῇ ὑμετέρᾳ παναγιότητι καὶ κατὰ τὸν νέον τοῦτον ἐνιαυτὸν καὶ κατὰ πλείστους δὲ μετ' αὐτόν, ὑγιαίνειν καὶ ἱεραρχεῖν ἐπ' ἀγαθῇ τῆς ἁγίας Ἐκκλησίας, σωτηρίᾳ δὲ τοῦ θεοῦ πεπιστευμένου αὐτῇ ποιμνίου.

Ἐξαιτούμενος ἐμαυτῷ καὶ τῷ ποιμνίῳ μου τὰς θεοδέκτους αὐτῆς εὐχάς, διατελῶ μετ' αἰσθημάτων βαθέως σεβασμοῦ καὶ ἀδελφικῆς ἀγάπης

τῆς ὑμετέρας περιποθήτου Παναγιότητος
ἐν Χριστῷ ἀφωσιωμένος ἀδελφός
ΑΝΤΩΝΙΟΣ

μητροπολίτης Πετρούπολεως καὶ Λαδόγης.

Παναγιώτατε ἀρχιεπίσκοπε Κωνσταντινουπόλεως, Νέας Ρώμης καὶ οἰκουμενικῷ πατριάρχα, ἐν Χριστῷ τῷ Θεῷ ἀγαπῶντε ἀδελφεὶ καὶ συνεργῶν ἡμῶν, κύριε Ἰωακείμ, τὴν ὑμετέραν θειοτάτην Παναγιότητα ἀδελφικῶς κατασπαζόμενοι εὐφροδύνως προσαγορεύομεν.

Ἐπέστη καὶ πάλιν ἡ μεγάλη καὶ κοσμοσωτήριος ἐορτὴ τῆς κατὰ σάρκα γεννήσεως τοῦ Θεανθρώπου ἡμῶν Λυτρωτοῦ. Συγχαίροντες τῇ ὑμετέρᾳ Παναγιότητι μετὰ καὶ τῆς ὑπὸ τὴν ἡμετέραν προεδρίαν Ἱερᾶς Συνόδου ἐπὶ τῇ χαρμοσύνῃ ταύτῃ ἐορτῇ, δεόμεθα ὁλοψύχως τοῦ ἐνανθρωπήσαντος Σωτῆρος ἡμῶν, τοῦ ἀληθῆ χαρὰν καὶ ἀγαλλίασιν καὶ σωτηρίαν τῷ κόσμῳ δωρησαμένου, ὅπως περισκέπη καὶ διαφυλάττῃ αὐτὴν πάντοτε ὑπὸ τὴν σκέπην τῶν πτερύγων Αὐτοῦ, καταξιῶν αὐτὴν ἐν ὑγείᾳ ἀμεταπτώτῳ καὶ γαλήνῃ ψυχῆς διελθεῖν τὰς ἁγίας ἐορτάς, χαριζόμενος αὐτῇ καὶ τὸ ἐπὶ θύραις νέον σωτήριον ἔτος αἴσιον καὶ πλήρες ἐπιτυχιῶν ὑπὲρ τῆς ὑπ' αὐτῆς εὐκλεῶς κυβερνωμένης Ἐκκλησίας καὶ τοῦ εὐσεβοῦς ἡμῶν Γένους.

Ἐπὶ τούτοις καὶ αὐτὴς τὸν ἐν Χριστῷ ἀδελφικὸν ἀσπασμὸν τῇ ὑμετέρᾳ Παναγιότητι ἀπονέμοντες διατελοῦμεν

Ἐν Ἀθήναις τῇ κ' δεκεμβρίου 1905

ἐλάχιστος ἐν Χριστῷ ἀδελφός

δλως πρόθυμος

† Ὁ Ἀθηνῶν ΘΕΟΚΛΗΤΟΣ.

Χάλκη, 31 δεκεμβρίου ὥρᾳ 6 ἑσπέρας.

Δέχθητε ἀδελφικά συγχαρητήρια ἐπὶ νέῳ ἔτει, δ' εὐχόμεθα αἴσιον, εὐτυχές καὶ πάροχον ὑγείας καὶ παντός ἀγαθοῦ.

Πατριάρχης Νικόδημος

(πρώην Ἱεροσολύμων).

Ἀλεξάνδρεια, 1 ἰανουαρίου, 5,30' ἑσπέρας.

Εὐλογημένος παρὰ Κυρίου χαρισθεῖν νέος ἐνιαυτός Ὑμετέρᾳ Παναγιότητι καὶ τῇ ἀγιωτάτῃ Ἐκκλησίᾳ βασιλευούσης.

Πατριάρχης Φώτιος

(Ἀλεξανδρείας).

Ἱερουσαλὴμ, 1 ἰανουαρίου, 11 πρὸ μεσημβρίας.

Εὐλογῆσαι Κύριος εἴσοδον νέου ἐνιαυτοῦ καὶ χαρίσαιο τοῦτον Ὑμετέρᾳ Παναγιότητι εἰρηνικόν, πάσης θείας δωρεᾶς πεπλουτισμένον.

Πατριάρχης Δαμιανός.

Ἀθῶς, 31 δεκεμβρίου, 4,10' ἑσπέρας.

Ἐπὶ ἀρχῇ σωτηρίου ἔτους ὑποβάλλοντες συγχαρητήρια, αἰτούμεθα εὐχάς καὶ εὐλογίας Ὑμετέρας Παναγιότητος.

Ἐπιστάται Κοινότητος Ἀγίου Ὁρους.

Λουμπάν Νοβογραδίου, 24 δεκεμβρίου, 9,30' π. μ.

(ἑλληνιστὶ)

Βαθυσεβάστως συγχαίρομεν ἐπὶ ἐορτῇ τῶν Χριστουγέννων. Ἡγούμενος Ἀρσένιος μετὰ τὴν ἀδελφότητα.

(Μονῆς Ἀναστάσεως).

Μόναχον, 1 ἰανουαρίου, 11,10' πρὸ μεσημβρίας.

(ἑλληνιστὶ)

Εὐχομένη θερμῶς ὑπὲρ τῆς Ὑμετέρας θειοτάτης Παναγιότητος καὶ εὐδωσέως τῶν ἀγίων Αὐτῆς σκοπῶν, ἀσπάζομαι τὴν δεξιὰν Αὐτῆς μετὰ βαθύτατου σεβασμοῦ.

Λουῖζα Ριανκούρ.

Παρίσιον, 1 ἰανουαρίου, 10,15' πρωίας.

Εὐχόμενος νέον ἔτος ὑγίης καὶ πάροχον πόθων μυχιών, εὐσεβάστως ἀσπάζομαι ὑμετέραν δεξιάν.

Κωνσταντῖνος Ἡλιάδκος.

Μιτωλήνη, 31 δεκεμβρίου, 6 ἑσπέρας.

Κλειζοῦτε, Παναγιώτατε, νέον ἔτος καὶ ἔτη πάμπολλα ἰσοβίως Οἰκουμενικὸν Θρόνον.

(Π. Μ.) Κουρτζῆς.

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

Εὐσεβεῖς πράξεις.—Ἐγκαίρως ἐν τισὶ μητροπόλεσι τοῦ πατριαρχικοῦ Οἰκουμενικοῦ Θρόνου κατηρτίσθησαν, ὡς μανθάνομεν, ἑκτακτοὶ ἐπιτροπεῖαι, ἐπὶ ταῖς ἐορταῖς τῶν Χριστουγεννῶν καὶ τῆς πρώτης τοῦ ἔτους, πρὸς συλλογὴν προαιρετικῶν εἰσφορῶν τῶν δυναμένων ὑπὲρ τῶν ἀδυνάτων ἐπιτροποὶ δὲ ναῶν προσήνεγκον ὑποδήματα τοῖς ἀπόροις τῶν μαθητῶν, οἱ δ' εὐποροῦντες ἔσπευσαν μετὰ τινος φιλαδέλφου προθυμίας ἵνα βοηθήσωσι τοῖς ἀπόροις. Τὸ παράδειγμα τῶν ἐν μεγάλαις πόλεσιν ὁμογενῶν καὶ ὀρθοδόξων κοινοτήτων καλὸν νὰ μιμηθῶσιν αἱ λοιπαὶ πᾶσαι,

τοῦ χρόνου προϊόντος, αἱ δὲ πανταχοῦ Ἀδελφότητες, οἷονδήποτε καὶν προτίθωνται σκοπὸν, ἐκπαιδευτικὸν ἢ ἠθικοθρησκευτικὸν, εὐχῆς ἔργον ἂν μεταβάλλωνται κατὰ τὰς μεγάλας ἡμῶν ἐορτὰς εἰς φιλοπτόχους, ἐπίσης ἀποβαίνουσαι κοινωφελεῖς. Οὕτως ἐκάστη κοινὴ θέλει παριστᾶ τὸ συγκινητικὸν θέαμα μιᾶς μεγάλης οἰκογενείας χριστιανικῆς, ἐν ἀγάπῃ κοινῇ κοινῶς ἐορταζούσης τὴν ἀνάμνησιν τῆς σωτηριώδους ἐπὶ γῆς ἐπιφανείας τοῦ Κυρίου καὶ Σωτῆρος ἡμῶν.

Κανονικὴ διάταξις.—Ἐπὶ τῇ αἰτήσει ἀρχιερέως τινὸς ὅπως ἐν τῇ συνοδικῶς ἀκροάσει καὶ κρίσει τῆς ἀπολογίας αὐτοῦ εἰς μομφὰς ἀναφερομένας εἰς τὴν διοικητικὴν αὐτοῦ δρασιν ἐξαιρεθῇ συνοδικόν τι μέλος, δι' οὗς οἶδε λόγους ὁ ἀπολογούμενος, ἡ ἱερὰ Σύνοδος ἔκρινεν ἀπαράδεκτον τοιαύτην ἐνστασιν διὰ τε τὸ ἀσύννηθες αὐτῆς καὶ διότι οὔτε περὶ διαδικασίας καὶ καταδίκης τοῦ ἐγκαλουμένου πρόκειται, οὔτε περὶ πράξεων ἀντικειμένων τοῖς ἱεροῖς κανόσιν.

Μητροπόλις Ἀδριανουπόλεως.—Ἐκ τῶν ἀθηναϊκῶν ἐφημερίδων ἐμάθομεν ὅτι τὸ μέχρι τοῦδε συναχθὲν ποσὸν τῶν εἰσφορῶν ὑπὲρ τῶν ἐκ τῆς πυρκαϊᾶς παθόντων ὁμογενῶν, ὧν αἱ ἰδιωτικαὶ καὶ αἱ κοινοτικαὶ ζημίαι σπουδαῖαι τυγχάνουσι καὶ ἀμέσως ἀναπληρωταί, ἀνῆλθε σχεδὸν εἰς πεντήκοντα χιλιάδας δραχμῶν. Ἐλπίς ὑπάρχει ὅτι θέλουσι προστεθῇ καὶ ἕτερα ποσὰ εἰς τὸ συναχθὲν ἥδη, ὅπερ ὀλιγίστην ἀνακούφισιν δύνανται νὰ παράσχῃ τοῖς ἀληθῶς ἀπόροις, εὐτυχῶς ὀλιγαριθμοῖς. Ἀλλ' ἐλπίζομεν ὅτι καὶ αἱ σχηματισθεῖσαι ἐν μεγάλαις τισὶ πόλεσι τῆς ὀθωμανικῆς Αὐτοκρατορίας ἐπιτροπεῖαι, ὅσαι μέχρι τοῦδε σημεῖον οὐδὲν ἔδειξαν ζωῆς, θέλουσιν ἐπιτελέσει τὸ πρὸς τὸ ἔθνος καθῆκον, λαμβάνουσαι ὑπ' ὅψιν τὸ τε κρίσιμον τῶν περιστάσεων καὶ τὸ ἐπίκαιρον τῶν ἀναγκῶν τῆς ἐν Ἀδριανουπόλει ὁμογενοῦς ὀρθοδόξου κοινότητος.

Μητροπόλις Κασανδρείας.—Βραδέως ἀναμαθόντες τὰς ἐκ τοῦ σεισμοῦ καταστροφὰς καὶ βλάβας ἐν τισι χωρίοις, ὑπαγομένοις τῇ μητροπόλει Κασανδρείας, ἐκδίδομεν κατωτέρω, ἐν τῇ σειρᾷ τῶν ἐπαρχιακῶν γραμμάτων, ἐκθεσιν λεπτομερῇ τῆς μετὰ τὸν σεισμόν τῆς 27 ὀκτωβρίου 1905 καταστάσεως. Ἡ περιγραφὴ, ἀρκούντως ἀκριβὴς οὔσα, διδάσκει πάντα φιλόανθρωπον τὸ τί δέον γενέσθαι.

Ἐπισκέψεις.—Τῇ τρίτῃ ἐπεσκέψατο τὴν Α.

Θ. Π. τὸν οἰκουμενικὸν πατριάρχην ὁ ἐξ. γραμματεὺς τοῦ αὐτοκράτορος τῆς Ἀβυσσηνίας Ἀτο Χάϊλε Μαριάμ—τῇ δευτέρᾳ ἡ' Α. Θ. Π. ἐπεσκέψατο τὸν ἀπὸ τινος ἀσθενοῦντα Ὀρφανοτρόφον τῆς Μ. Ἐκκλησίας ἐξοχ. Συμεὼν ἐφέντην Σινιόσογλουν.—Σήμερον ἐπεσκέψατο τὴν Α. Θ. Π. ὁ ἐξ. πρεσβευτὴς τῆς Αὐστροουγγαρίας.

Ὀνοματικαὶ ἐορταί.—Τῇ κυριακῇ, 1 τοῦ μηνὸς ἡ Α. Θ. Π. συνεχάρη τηλεγραφικῶς τοῖς ἄγουσι τὴν ἐπέτειον αὐτῶν ὀνοματικὴν ἐορτὴν πανιερ. μητροπολίταις Σμύρνης, Ἀγχιάλου καὶ Βελεγράδων, νύξατο δὲ τὰ δέοντα τοῖς ἐπίσης ἐορτάζουσιν κκ. Β. Δεσίρη καὶ Β. Ἐλευθεριάδῃ διὰ τοῦ ἱερολογιωτάτου δευτερεύοντος καὶ τοῖς κκ. Β. Μυστακίδῃ, Β. Πανοικίδῃ καὶ Β. Ἐξερτζόγλου διὰ τοῦ ἱερολογ. τριτεύοντος.

Ἐκκλησιαστικὴ μουσικὴ.—Τοῦ ἐν Θεσσαλονίκῃ συνδέσμου τῶν ἱεροψαλτῶν, ὡς ἡ τῆς πόλεως ταύτης «Ἀλήθεια» γράφει, ἀνεδείχθησαν ἐν τελευταίᾳ συνελεύσει τῶν μελῶν ἐφοροὶ οἱ κκ. Θ. Παπαγιάννης, ὡς πρόεδρος, Κλέαρχος Θ. Μαντζουρανῆς, γραμματεὺς καὶ Γ. Σιμώτας, ταμίας—ἀρχιμανδρίτης Πέτρος, διάκονος Βενέδικτος, Σπυρίδων Βουλγαράκης καὶ Δ. Παγιδόπουλος, σύμβουλοι.—Εὐχόμεθα πᾶσαν προκοπὴν εἰς τὸ σωματεῖον τοῦτο, ἐπικαλούμενοι τὴν ὑλικὴν ὑποστήριξιν τῶν ἐν Θεσσαλονίκῃ καὶ περὶ ὁμογενῶν, ἵνα ἡ ὑπὸ τοῦ συνδέσμου τῶν ἱεροψαλτῶν διατηρουμένη μουσικὴ σχολὴ, λειτουργοῦσα ἀπροσκόπτως, παραγάγῃ τοὺς ποθουμένους καρπούς.

Μνημόδυνον ἐν τύποις—Συλλογὴν ἐκκλησιαστικῶν καὶ θρησκευτικῶν ᾠδῶν τοῦ ἀειμνήστου ποιητοῦ Ἡλιοῦ Τανταλίδου ἐκδόους ὁ ἔλλογ. ἀνεψιὸς ἐκείνου καὶ διευθυντὴς τοῦ Α' πατριαρχικοῦ γραφείου κ. Ἰωάννης Δ. Τανταλίδης διένειμε τοῖς φίλοις αὐτοῦ ἀντὶ ἐπισκέψεως τῇ πρώτῃ τοῦ ἔτους. Τῆς συλλογῆς, ἐκ σελίδων 63 ἀποτελουμένης, τὰς 51 κατέχουσιν ᾠδαί, τὰς λοιπὰς ἔργα τοῦ ἔλλογ. ἐκδότου, θρησκευτικῆς ἐμπνεύσεως. Εἰς τοὺς τιμῶντας τὴν μνήμην τοῦ ἀειμνήστου Ἡλιοῦ Τανταλίδου, οὗ ἀπὸ τοῦ θανάτου τριακονταετία συμπληροῦται κατὰ τὸ διανυόμενον ἔτος, ἀφορμὴ παρέχεται διὰ τῆς ἐκδόσεως ταύτης ἐν ἀναμνησθῶσιν ἐν εὐφημίαις τῆς γενεᾶς τῶν ἐπὶ τῶν πατέρων ἡμῶν ἀκμασάντων διδασκάλων τοῦ γένους, οἵτινες καὶ διὰ τῆς ἀπὸ βήματος διδασκαλίας καὶ διὰ

τῆς ἐν πεζῷ καὶ ποιητικῷ λόγῳ καθήκον αὐτῶν, ὡς ἑλλήνων καὶ χριστιανῶν, ἐθεώρουν τὴν ἀναθέμανσιν τοῦ θρησκευτικοῦ συνιστήματος, δι' οὗ ἐπὶ αἰῶνας σωζόμενον ἐπετέλει θαυμάσια τὸ εὐσεβὲς ἡμῶν γένος.

Ἐκκλησία Κύπρου

Κήρυγμα.—Κατὰ τὰς ἐν ταῖς κυπριακαῖς ἐφημερίσιν ἀναγγελίας, τὸ κήρυγμα τοῦ θεοῦ λόγου κατὰ τὴν τοῦ λήξαντος τεσσαρκαονημέρου νηστείαν ἐξηκολούθει γινόμενον τακτικῶς ἐν τοῖς νκοῖς τῆς ἀρχιεπισκοπῆς ὑπὸ τῶν ἐλλογ. κ. Χρηλαίου Παπαϊωάννου τοῦ καὶ ἱεροκήρυκος τῆς ἀρχιεπισκοπῆς καὶ Ι. Παπαπορφυρίου.

Νοσοκομεῖον Βαρωσίων.—Τῇ 6 λήξαντος δεκεμβρίου, γενικῆς συγκροτηθείσης συνελεύσεως τῶν συνδρομητῶν τοῦ νοσοκομείου Βαρωσίων, ἐν ᾗ παρίσταντο καὶ ὁ ἐν Λευκωσίᾳ ἐξοχ. ἀρχίατρος κ. Χένδενσταμ, καὶ ὁ διοικητὴς Ἀμμοχώστου κ. Τράβερς, ἐξελέγησαν οἱ νέοι ἑφοροὶ τοῦ νοσοκομείου τούτου. Ὑπὲρ αὐτοῦ δέ, εἰς θέσιν δυσχερῆ οἰκονομικὴν εὕρισκόμενον, προσήνεγκεν ἡ ἐρίτιμος λαϊκὴ Στένδαλ 30 λίρας ἀγγλικᾶς.

Βιβλιοθήκη Λάρνακος.—Ἐκ τῆς «Φωνῆς τῆς Κύπρου» μανθάνομεν ὅτι ὁ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ διαμένων ἀξιότιμος κ. Εὐρυβ. Ἀντωνιάδης, συνεχίζων τὰς πρὸς τὴν γενέτειράν αὐτοῦ πόλιν Λάρνακα δωρεὰς, ἀπέστειλεν ἐξ Ἀλεξανδρείας συλλογὴν βιβλίων πρὸς πλουτισμὸν τῆς βιβλιοθήκης τοῦ ἐν Λάρνακι, δαπάναις αὐτοῦ ἀνεγειρομένου, παρθεναγωγείου. Τὸ παρθεναγωγεῖον, Εὐρυβιάδειον ἀποκληθὲν, ἀνεγείρεται μεγαλοπρεπές, δαπανήσει δ' ὁ φιλόπολις χορηγὸς ὑπὲρ τῆς οἰκοδομῆς αὐτοῦ 1500 λίρας ἀγγλικᾶς. Τὰ ἐγκαίνια τῆς σχολῆς ταύτης τελεσθήσονται μετὰ τὰς ἐορτάς τῶν Θεοφανείων, ὅποτε συμπληρώσει τὴν ποιμαντικὴν αὐτοῦ περιοδείαν ὁ σεβασμ. μητροπολίτης Κυρηναίας κ. Κύριλλος.

Ἐκκλησία Ἑλλάδος

Βασιλικὸς ἐπίτροπος παρὰ τῇ ἱερᾷ Συνόδῳ διωρίσθη καὶ πάλιν ὁ κ. Ἰω. Βορτσέλας, ἀντὶ τοῦ κ. Α. Κολυβά, ἀπολυθέντος.

Κήρυγμα.—Ὁ παρὰ τῇ ἐπισκοπῇ Φθιώτιδος ἱεροκήρυξ πανοσιολογ. κ. Ἰωακείμ. Σπετσιέρης, ἰδίᾳ αἰτήσας, μετετέθη εἰς τὴν κενὴν θέσιν ἱεροκήρυκος τῆς ἀρχιεπισκοπῆς Ἀρτῆς.—Ὁ τέως παρὰ τῇ ἀρχιεπισκοπῇ Ἀκαρνανίας καὶ Νευπηκτίας ἱεροκήρυξ πανοσιολογιώτατος ἀρχιμκνῆρις κ. Πολύκαρπος Συνα-

δινὸς μετετέθη εἰς τὴν ἀρχιεπισκοπὴν Μονεμβασίας καὶ Σπάρτης.—Ἱεροκήρυξ δὲ παρὰ τῇ ἐπισκοπῇ Κλαυδρυτῶν καὶ Αἰγικλείας διωρίσθη ὁ πανοσιολογ. ἀρχιμ. κ. Ἀλέξανδρος Σωτηρόπουλος, προλύτης τῆς θεολογίας καὶ διδάσκαλος ἐν Ἀμαλιάδι.

Ἀρχιεπισκοπὴ Πατρῶν.—Ἐπὶ ταῖς ἐορταῖς τῆς τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν κατὰ σάρκα γεννήσεως, ἡ εὐσεβὴς κοινωνία τῶν Πατρῶν ἔδωκε καὶ πάλιν δειγμάτων εὐγενῶν αὐτῆς αἰσθημάτων, πολλὴν ποιησάμενη πρόνοιαν ὑπὲρ τῶν ἀπόρων, ὑπὲρ τῶν καὶ συνέλεξεν ἀπὸ ἐράνων περὶ τὰς 2415 δραχμὰς δι' ἐπὶ τούτῳ ἐπιτροπείας ταύτην ἀπετέλουν ὁ δήμαρχος, τὰ δύο μέλη τῆς ἐπισκοπικῆς ἐπιτροπῆς, ὁ πρόεδρος τῶν ἐφετῶν, ὁ πρόεδρος τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου, ὁ πρόεδρος τοῦ Ἐμπορικοῦ Συλλόγου, καὶ πέντε ἕτεροι τῶν τὰ πρῶτα φερόντων.

Ἀρχιεπισκοπὴ Κερκύρας.—Ἀξιοχρέω ποιμαντικῇ μερίμνῃ τοῦ σεβασμ. ἀρχιεπισκόπου Κερκύρας, ἀπηγορεύθη τοῖς ὑπ' αὐτὸν εὐλαβεστάτοις πρεσβυτέροις καὶ δικκόνιοις ἡ φοίτησις ἐν τοῖς κεντρικοῖς καφενείοις, ἐπιτροπείσης αὐτοῖς ἐκ συγκαταβάσεως τῆς ἐν ἀποκέντροις φοιτήσεως.

Ἐπισκοπὴ Ἀνδρου—Κέα.—Ἐκ τῆς «Φωνῆς τῆς Ἀνδρου» πληροφοροῦμεθα ὅτι τῆς ἐν τῇ νήσῳ ταύτῃ παλαιᾶς μονῆς Ἀγίου Νικολάου ἡγούμενος ἐξελέγη καὶ πάλιν ὁ πανοσιώτατος κ. Ἀμφιλόχιος Μαρμαράς, εἰς ὃν, ὡς γράφει, ὀφείλεται ἡ ἐν μικρῷ χρονικῷ διαστήματι ἀνύρθωσις τῶν κακῶς κειμένων ἐν τῇ μονῇ ταύτῃ, ἥτις ἔλαβε πειρὰν τῆς ἰκανότητος καὶ τῆς χρηστῆς αὐτοῦ διοικήσεως.

Ἱερατικὴ σχολὴ Ἀρτῆς.—Διευθυντὴς τῆς ἐν Ἀρτῇ Ἱερατικῆς σχολῆς, ἀντὶ τοῦ εἰς Ἀμερικὴν ἀπελθόντος πανοσιολογ. ἀρχιμ. κ. Βασιλοπούλου, διωρίσθη ὁ καὶ ἱεροκήρυξ τῆς ἀρχιεπισκοπῆς Ἀρτῆς πανοσιολογιώτατος κ. Ἰωακείμ. Σπετσιέρης.

Μονὴ Βουλκάνου.—Δι' ὑπουργικοῦ διατάγματος ἐφηρμόσθη ἡ κατ' ἀπόφασιν τῆς ἱερᾶς Συνόδου ἐπιβληθεῖσα τῷ πανοσ. ἡγουμένῳ. τῆς ἐν τῷ δήμῳ Ἰθώμης μονῆς τῆς Θεοτόκου Βουλκάνου κ. Γαλακτίωνι Γαλανοπούλῳ ποινὴ σωματικοῦ περιορισμοῦ πενταετοῦς ἐντὸς τῆς ἐν τῷ δήμῳ Φενεοῦ τῆς ἀρχιεπισκοπῆς Κορινθίας ἱερᾶς μονῆς τοῦ ἁγίου Γεωργίου ἐξενεχθείσης καὶ πενταετοῦς ἀργίας ἀπὸ πάσης ἱεροπραξίας.

Ἐκκλησία Σεβρίας.

Τὰ «Ἐσπερινὰ Νέκ» (Βετσέρνιε Νόβοστι) ἔγκριτος

σερβικὴ ἐφημερίς τοῦ Βελιγραδίου, γράφει τὰ ἑξῆς ἐν τῷ ἀπὸ 5 δεκεμβρίου 1905 φύλλῳ αὐτῆς.

«Ἀφιέρωμα οἰκουμενικοῦ πατριάρχου

Ἡ Α. Παναγιότης ὁ οἰκουμενικὸς πατριάρχης Κωνσταντινουπόλεως κύριος Ἰωακείμ ὁ Γ' εὐηρεστήθη νὰ διχτάξῃ ὅπως ἐν Ἀγίῳ Ὄρει κατασκευασθῇ ἐπὶ ξύλου κυπρίστου μεγάλη εἰκὼν τοῦ πρώτου σέρβου ἀρχιεπισκόπου καὶ φωτιστοῦ ἀγίου Σάββα ἐν φυσικῷ μεγέθει. Τὴν εἰκὼν ταύτην εὐηρεστήθη νὰ ἀποστείλῃ διὰ τοῦ ἐν Κων]πόλει πρεσβευτοῦ τῆς Σερβίας κ. Γ. Σήμιτς ὡς ἀφιέρωμα αὐτοῦ πρὸς τὸν ἀνεγειρόμενον ναὸν τοῦ ἀγίου Σάββα. Ἡ εἰκὼν αὕτη παρεδόθη ἤδη εἰς τὸν προσωρινὸν ναὸν τοῦ ἀγίου Σάββα πρὸς προσκύνησιν καὶ φύλαξιν. Ἐπὶ τῇ τοιαύτῃ ἀγίᾳ καὶ ἐξόχῳ δωρεᾷ ἡ Κεντρικὴ ὑπὲρ ἀνεγέρσεως τοῦ ναοῦ τοῦ ἀγίου Σάββα ἐν Βιχτσάριω Ἐπιτροπὴ μετ' εὐλαβείας καὶ οὐκ ὀλίγῃ στοργῇ εὐχαριστεῖ τῇ Α. Παναγιότητι τῷ οἰκουμενικῷ πατριάρχῃ κυρίῳ Ἰωακείμ τῷ Γ'».

ΕΠΑΡΧΙΑΚΑ ΓΡΑΜΜΑΤΑ

Ἐκ Κασανδρείας ἀπὸ 21 τοῦ λήξαντος δεκεμβρίου μηνὸς ἐπιστέλλονται τὰ ἑξῆς·

«Ἀπὸ πολλοῦ θέλων νὰ γράψω ἡμποδιζόμεν ὑπὸ ἀσθενείας, καίτοι χρέος εἶχον ἀπέναντι τῆς ἀληθείας νὰ πληροφορήσω ὑμᾶς περὶ τῶν ἐπελθουσῶν ἐκ τοῦ σεισμοῦ καὶ ἐνταῦθα καταστροφῶν· πρέπει δὲ νὰ μάθωσιν οἱ ὁμογενεῖς ὅτι οἱ πτωχοὶ κάτοικοι τῶν χωρίων τῆς ἐπαρχίας Κασανδρείας οἰκτρῶς ἐδοκιμάσθησαν· καὶ ἴσως ἡ περιγραφὴ ἡ λεπτομερὴς τῆς ἀθλίης αὐτῶν καταστάσεως κινήσῃ εἰς οἶκτον τοὺς ὁμογενεῖς· ἰδοὺ αὕτη·

Ἐν τῇ χερσονήσῳ τοῦ Λογκοῦ, τῇ ἀπέναντι τοῦ Ἀγίου Ὄρους κειμένη, τοῦ χωρίου Συκιᾶς ἐκ τῶν 400 περίπου οἰκιῶν αὐτοῦ μόνον πεντήκοντά εἰσιν ὅπως δὴ ποτε κατοικήσιμοι, αἱ δὲ ἄλλαι ἢ ἐντελῶς κατεστράφησαν ἢ ὑπέστησαν τοιαύτας ζημίας, ὥστε ἡ κατοίκησις αὐτῶν ἀποβαίνει ἀδύνατος· ἐπίσης ὁ ἱερός ναὸς πλὴν τῆς καταπτώσεως τῆς ἐσωτερικῆς ἐπικονιάσεως διερχόμεν, κατὰ τὸ τρίτον ἀκριβῶς, ἀλλὰ καὶ τῆς σχολῆς ὁ εἰς τοῖχος κατέρρευσε. Ἐν δὲ τῷ παρκαλειμένῳ τῇ Συκιᾷ χωρίῳ Περθενῶν καὶ τοῖς ἐν τοῖς ὁρίοις αὐτῶν ἱεροῖς μετοχοῖς τοῦ Ἀγίου Ὄρους ἱκαναὶ ζημίαι ἐπεγένοντο.

—Ἐν τῇ χερσονήσῳ Κασανδρέας, τοῦ χωρίου Παληοῦρίου ἔπαθεν ἡ στέγη τοῦ σχολείου, τῆς Ἀγίας Περικλεῆς κατέρρευσε τὸ σχολεῖον, τοῦ Τσάπρανιου

σχεδὸν κατέρρευσε ὁ ἱερός ναὸς τῆς Παναγίας. Αἱ δὲ οἰκίαι αἱ καταρρέυσαν ἐν τοῖς χωρίοις τούτοις ἀνέρονται εἰς 8—10 εἰς ἕκαστον, πλὴν διαρρήξεως τοίχων καὶ καταπτώσεως καπνοδόχων, αἵτινες συνέβησαν ἱκανὰ καὶ εἰς ἄλλα περίξ χωρία.

Καὶ εἶνε μὲν ἀληθές ὅτι ἡ αὐτοκρατορικὴ κυβέρνησις μαθοῦσα ἐγκρίτως τὴν συμφορὰν τῶν χωρίων τούτων ἀπέστειλεν ἀμέσως 80 σάκκους ἀλεύρου πρὸς διανομήν, καὶ διέταξε τὸν ἐνδοξ. καίμακάμην Κασάνδρας καὶ τὸν ἀξιωματικὸν τῆς χωροφυλακῆς ὅπως μεταδώσιν ἐπὶ τόπου καὶ ἐξετάσωσι τὰ τῆς συμφορᾶς, ἐκτιμήσωσι δὲ δι' ἐπιτροπῆς τὰς γενομένας ζημίας, οἵτινες καὶ μεταβάντες ἐξετέλεσαν τὴν ἐντολήν αὐτῶν, καὶ δι' ἐπιτροπῆς, ἐν ᾗ αὐτοπροσώπως καὶ οἱ ρηθέντες ἐργάστησαν, ἐξετίμησαν τὰς ἐπενεχθείσας ζημίας κατὰ τοὺς ἐλαφρυντικωτέρους ὅρους, τῆς μὲν Συκιᾶς εἰς 3½—4 χιλιάδας λίρας, τοῦ Περθενῶν καὶ τῶν μετοχιῶν εἰς χιλίας περίπου, καὶ τῶν λοιπῶν χωρίων εἰς ἑτέρας χιλίας· ἀλλ' εὐνόητον ὅτι ἡ ἀποστολὴ αὕτη τοῦ ἀλεύρου οὐδὲ ἐλάχιστον μέρος τῆς συμφορᾶς ἐκάλυψεν, ὑπεσχέθη δ' ἐν τούτοις ἡ σεβ. κυβέρνησις ὅτι καὶ χρηματικὸν τι ποσὸν θέλει ἀποστείλει αὐτοῖς, οἵτινες μέχρι τοῦδε μὲν ἔζων ἐν παραπήγμασιν αὐτοσχεδίοις καὶ σκηναῖς, ὅτε δὲ πρὸ μικροῦ τὸ ψῦχος ἐπετάθη καὶ αἱ ἀσθενεῖαι τῶν κατοίκων ἠξήσαν, ἠναγκάσθησαν νὰ καταφύγωσιν ὅπου ἕκαστος ἠδυνήθη καὶ ὅπως κατάρθωσιν νὰ ἐξεύρῃ τρόπον. Ἐπίσης ἡ μητρόπολις ἐφρόντισε μὲν ἀμέσως νὰ συστήσῃ ἐπιτροπὰς ὑπὲρ τῶν παθόντων, ἀλλὰ καὶ τὸ ἀποτέλεσμα τούτων ἐλάχιστον ἐφάνη ἕνεκα τῆς μεγάλης πτωχείας τῶν κατοίκων».

ΓΡΑΜΜΑΤΑ ΕΚ ΡΟΥΜΑΝΙΑΣ

Ἐξ ἐπιστολῆς πρὸς τὴν Α. Θ. Π. τὸν οἰκουμενικὸν πατριάρχην ἀποσταλείσης ἐκ παριστρίου τινὸς πόλεως ἀποσπῶμεν τὰ ἑξῆς.

«Ἐπὶ τῇ εὐκαίρῳ ταύτῃ περιστάσει μετὰ λύπης πολλῆς καὶ μεγάλῃς ἀνακινουμένη τῇ Ὑμετέρᾳ θειοτάτῃ καὶ προσκυνητῇ μοι Παναγιότητι, ὅτι οἱ πολιτικοὶ τῆς Ρουμανίας ἄνδρες, οἱ κατὰ σύστημα ὁλως ἀκατανόητον ἡμῖν διευθύνοντες τὰς τύχας τῆς ἐκυτῶν χώρας ταύτης, ἐπωφελοῦμενοι ἐκ τῆς ἤδη ἀπὸ μακροῦ ὑφισταμένης μεταξύ Ἑλλάδος καὶ Ρουμανίας πολιτικῆς διαφορᾶς καὶ διενέξεως, καὶ θέλοντες νὰ κατὰστήσωσι τὴν ἑαυτῶν πικρίαν ὅσον οἶόν τ' αἰσθητοτέραν εἰς τὸ πανταχόθεν διωκόμενον καὶ προπηλα-

κιζόμενον ἔθνος ἡμῶν, συνάμα δὲ καὶ καθημερινόν καὶ αἰώνιον αὐτῶν πόθον, τὴν ἐκρουμάνισιν τοῦτέστι τοῦ ἐνταῦθα ἐλληνικοῦ στοιχείου, ἐπιδιώκοντες, ἀνευούσι-
 ῶδους τινος λόγου καὶ αἰτίας καὶ αὐθαιρέτως ὅλως προέβησαν, ἀπὸ τῆς 10ης τοῦ νῦν ἐκπνέοντος μηνὸς δεκεμβρίου, εἰς τὴν ἐπ' ἀόριστον κλείσιν, πλὴν ἄλλων ἀλλοχρῶ τῆς ρωμουνικῆς γῆς εὐρισκομένων κοινοτήτων, καὶ τῶν σχολείων τῆς ἐλληνικῆς κοινότητος Κωνσταν-
 τσης. Ἐκτοτε δὲ δι' ἐπισήμων ἐγγράφων καὶ ἀνεπι-
 σήμως ἐξακλόθυτοι παροτρύνοντες καὶ προτρέποντες καὶ διὰ πολυποικίλων ἀνοικείων καὶ ὅλως ξένων εἰς εὐγενῆ καὶ πεπολιτισμένα ἔθνη μέσων ἐξανγκνάζοντες τοὺς ταλαιπώρους Ἕλληνας γονεῖς, καὶ δὴ τοὺς ρωμού-
 νους ὑπηκόους — ἐκουσίως καὶ ἐν γνώσει συγγέοντες ὑπηκοότητα καὶ ἐθνικότητα — ὅπως ἀποστέλλωσι τοὺς νεαροὺς αὐτῶν παῖδες εἰς τὰ ρωμουνικὰ σχολεῖα, πρὶν ἢ ἐκμάθωσι τὴν πάτριον αὐτῶν γλῶσσαν, καὶ ὅπως ἐκρουμανίσωσιν, ἐκόντες ἄκοντες, διὰ τῶν ἰδίων αὐτῶν χειρῶν τὰ ἐκυτῶν τέκνα».

«Ἐσχάτως μάλιστα καὶ ἔτι περαιτέρω προβαίνον-
 τες καὶ θέλοντες ἐντελῶς, εἰ δυνατόν, ν' ἀποξενώσωσι τοὺς τελευταίους τούτους καὶ τὰ τέκνα αὐτῶν ἀπὸ παντός συγχρωτισμοῦ καὶ ἀπὸ πάσης συχνῆς συνανκ-
 στροφῆς μετὰ τῶν ἀδελφῶν αὐτῶν ἑλλήνων, ἀπηγό-
 ρευσαν εἰς τοὺς ἱερεῖς ἱερῶν τινῶν ναῶν, διὰ τῆς ἐπι-
 σήμου ἐκασταχοῦ ἐκκλησιαστικῆς αὐτῶν ἀρχῆς, τῆς συνεργαζομένης ἐν πᾶσι καὶ συμπραττούσης μετὰ τῆς πολιτείας, νὰ εἰσέρχωνται εἰς τὰς οἰκίας τῶν ἑλλήνων μὲν καὶ τὴν ἐλληνικὴν γλῶσσαν λαλοῦντων, ἀλλὰ ρω-
 μούνων ὑπηκόων, πρὸς ἐπιτέλεσιν πάσης οἰκισθῆναι ἱεροπραξίας (ὡς ἐπραττον μέχρι τοῦδε), ἔστω καὶ ἐν μεγίστῃ καὶ ἐσχάτῃ ἀνάγκῃ, δίχως τῆς ἐκαστοτε ἐπι-
 σήμου ἀδείας τοῦ ρωμοῦνου ἀρχιερατικοῦ ἐπιτρόπου, ἀναγκάζαντες αὐτοὺς ὅπως ὑπογράψωσι καὶ ἐπίσημον πρὸς τοῦτο ἔγγραφον».

Τῇ παρχμονῇ τῶν Χριστουγέννων ἀπεβίωσεν ἐν Ἀθήναις, ἐν ἡλικίᾳ ἐβδομήκοντα καὶ ὀκτὼ ἐτῶν, ὁ Ἀπόστολος Μακράκης. Ἐν Σίφνῳ γεννηθεὶς, ἐγένετο μαθητὴς τῆς Μ. τοῦ Γένους Σχολῆς, ἐξ ἧς ἀποφοιτήσας πρὸ ἐξηκονταετίας σχεδὸν ἐπεδόθη εἰς τὴν μελέτην τῶν ἁγίων πατέρων καὶ τὴν κατ' ἰδίαν σπουδὴν τῆς ἐλληνικῆς φιλοσοφίας, τὸν διδάσκαλον ἐν τῇ ἡμετέρᾳ πόλει μετερχόμενος. Πρὸ τεσσαρκονταε-
 τίας ἀπελθὼν ἐκ τῆς Κωνσταντινουπόλεως ἐγκατεστά-
 θη εἰς Ἀθήνας διδάσκων ἐν ἰδίᾳ σχολῇ καὶ γράφων εἰς ἰδίαν αὐτοῦ ἐφημερίδα θρησκευτικὰς, ὧν γνωστοτέρη ὁ «Λόγος». Ἐγραψε πολλὰς διατριβάς καὶ λόγους, ἐξέ-

δωκε δὲ καὶ ἐρμηνευτικὰ συγγράμματα τῆς Καινῆς Δια-
 θῆκης καὶ τῆς Ἀποκαλύψεως, τῶν Ψαλμῶν, καὶ τοῦ Ἀσματος τῶν Ἀσμάτων ὡς καὶ τῶν Ἑννέα Ὁδῶν. Ἀυστηρότατος τηρητὴς τῶν ἐκκλησιαστικῶν παραδό-
 σεων ἐδίδασκε θεωρίας τινάς, οὐκ ἀποδεκτάς τῇ Ἐκκλησίᾳ, οὗ ἕνεκα καὶ ἀπεδοκιμάσθη τῷ 1879 ὑπὸ τῆς ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος ἰδίᾳ διὰ τὴν διδασκαλίαν περὶ τοῦ τρισυνθέτου τοῦ ἀνθρώ-
 που, καὶ προηγουμένως ἐνουθετήθη ὑπὸ τῆς Μ. Ἐκκλη-
 σίας πρὸ τεσσαρῶντα καὶ πέντε ἐτῶν ἕνεκα τῆς ἀν-
 τεκκλησιαστικῆς διδασκαλίας αὐτοῦ περὶ συνεχοῦς με-
 ταλήψεως. Ἰδίως ὑπῆρξεν ἀμείλικτος ἐν τῷ κατὰ τῶν μασσῶνων πολέμῳ. Ὁ μακαρίτης Μακράκης ἐδίδασκε μετὰ μακρηγορίας, ἣν δὲ βαθὺς τῶν πατερικῶν συγγραμ-
 μάτων γνώστης.

Μὲν ἐβδομάδᾳ πρὸ τοῦ θανάτου τοῦ Μακράκη, ἡ εὐσεβὴς κοινότης τῶν Ἀθηνῶν ἐκήδευσεν ἐν τῷ μητρο-
 πολιτικῷ ναῷ τὸν ὑφηγητὴν τῆς θεολογικῆς σχολῆς τοῦ ἐθνικοῦ πανεπιστημίου **Σπυρίδωνα Σούγκραν**, ἐπὶ τριακονταετίαν ὅλην διδάξαντα τὴν ἀπολογητι-
 κήν, εἰς ἣν ἀνέλαβε νὰ μύσῃ τοὺς σεμνοὺς τῆς ὀρθο-
 δόξου θεολογίας σπουδαστὰς ἀρκετὰ ἔτη πρὶν ὁ ἀεί-
 μνηστος Ἰωάννης Σααλτσούνης παραδῶ εἰς τὸν τύπον τὸ χρησιμώτατον ἔργον αὐτοῦ «Θρησκείαν καὶ Ἐπι-
 στήμην». Ὁ Σούγκρας ἐγένετο μαθητὴς τῆς ἐκκλησια-
 στικῆς Ριζαρείου σχολῆς, εἴτα δὲ τῆς θεολογικῆς τοῦ πανεπιστημίου, διακριθεὶς ἐπ' εὐσεβεῖα καὶ γινώσκων τὴν ὠφέλιμον πρὸς πάντας, ἐπαγγελίαν ἔχουσιν καὶ τῆς νῦν καὶ τῆς μελλούσης ζωῆς. Ἐσπούδασε κατόπιν ἐν Γερμανίᾳ καὶ συνέγραψε διατριβάς τινάς, ὧν πρώτη ἦν ἡ κατὰ τῶν ὁπαδῶν τοῦ Δάρβιν καὶ κατὰ τοῦ συ-
 στήματος αὐτοῦ. Ἡ θεολογικὴ σχολὴ τοῦ ἐθνικοῦ πανεπιστημίου ἐκήδευσεν τὸν ὑφηγητὴν αὐτῆς **Σπυρί-
 δωνα Σούγκραν** τιμὰς ἀπονεύμασθαι καθηγητοῦ, τὸν δὲ ἐπικήδειον λόγον ἀπήγγειλεν ὁ καθηγητὴς καὶ κατὰ τὸ διανυόμενον ἀκαδημαϊκὸν ἔτος κοσμήτωρ τῆς σχολῆς ταύτης ἔλλογ. κ. Ἰωάννης Μεσολωρᾶς.

Μετὰ θλίψεως πολλῆς ἀγγέλλομεν τὸν χθὲς ἐπι-
 συμβάντα θάνατον τοῦ **Ἰορδάνου Καρολίδου**. Ἐκ Κιςαρείας καταγόμενος, σπουδάζας ἐν Σμύρνῃ, καὶ ἐν Γερμανίᾳ φιλοσοφίαν καὶ φιλολογίαν, διεκρίθη ἐπὶ βα-
 θεῖα γνώσει τοῦ ἑλληνος λόγου, γινώσκων ἄριστα καὶ τὴν λατινικὴν, τὴν τουρκικὴν, τὴν ἀραβικὴν, τὴν περ-
 σικὴν, τὴν ρωσικὴν, τὴν γαλλικὴν, τὴν γερμανικὴν, τὴν ἀγγλικὴν καὶ τὴν σκντικτικὴν Διδάξας ἐν τῇ Εὐαγγελικῇ σχολῇ τῆς Σμύρνης μέχρι τοῦ 1869, ἤλ-

θεν ἐνταῦθα, καὶ ἐδίδαξεν ἐν ἄλλαις τε σχολαῖς καὶ ἐν τῇ Θεολογ. σχολῇ Χάλκης ἐπὶ πολλὰ ἔτη τὰ ἐλληνικὰ γράμματα καὶ τὴν φιλοσοφίαν ἕως τοῦ 1895, ὅτε, διορισθεὶς μέλος τοῦ συμβουλίου τοῦ Κράτους, παρῆλθε. Αἱ σπουδαιότεραι διατριβαὶ αὐτοῦ ἐδημοσιεύθησαν ἐν τῷ περιοδικῷ τοῦ Ἑλλ. Φιλολογικοῦ Συλλόγου. Εἰς τὴν μελέτην τοῦ πνευματικοῦ κόσμου, ὡς ἀληθὲς φιλόσοφος, ἀφωσιωμένος ὁ Ἰορδάνης Καρολίδης ἐφάνετο συχνάκις οἶονεὶ τοῦ παρόντος ἐπιλανθανόμενος. — Ἡ κηδεὶα τοῦ πολυμαθεστάτου λογίου ἐγένετο σήμερον δαπάναις τῆς ἐν Χάλκῃ Θεολογικῆς σχολῆς, παρὴν δὲ ἐν αὐτῇ, ἐκπροσωπῶν τὴν Α. Θ. Π. ὁ ἱερολογ. δευτερεύων κ. Ἰερόθεος.

ΣΤΑΤΙΣΤΙΚΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ

περὶ τῶν ἐν τοῖς Πατριαρχείοις Σωμάτων, δικαστηρίων, Ἐπιτροπῶν καὶ Γραφείων

Α'.

Γραφεῖον Ἱεροῦ Συνόδου

Ἐγένοντο συνεδριάσεις ἐν ὅλῳ	125
Διεξεπεραιώθησαν ἔγγραφα ποικίλης ὕλης ἐν ὅλῳ	2328
Εἰσῆχθησαν δικαστικαὶ ὑποθ. κατ' ἔφεσιν	29
» » » » ἀναψηλάφισιν	1
Ζητήματα γενικῆς φύσεως συνεζητήθησαν	4
Ἐξεδόθησαν ἐγκύκλιοι	6
Ἐξεδόθη σιγίλλιον	1
Ἐνεκρίθησαν κανονισμοὶ ἀδελφότητων καὶ Κοινοτήτων	13
Καθιέρηθησαν ἱερεῖς	5
» διάκονοι	2

Β'.

Ἐθνικοῦ Μικτοῦ Συμβουλίου.

Ἀπὸ 1ης ἰανουαρίου μέχρι τέλους τοῦ ἔτους 1905 παρεπέμφθησαν εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ Συμβουλίου ὑπὸ τῆς Α. Θ. Π. τοῦ οἰκουμενικοῦ πατριάρχου ἔγγραφα 408 (ἐκτὸς πολυαριθμῶν ἐτέρων συνημμένων τούτοις σχετικῶν).

τούτων ἀναφέρονται εἰς ὑποθέσεις δικαστικὰς (ἀγωγὰς, ἐφέσεις, ἀνηψηλάφσεις κλπ. εἰς ὑποθέσεις διοικητικῆς φύσεως	28
Καὶ ἐκ μὲν τῶν πρώτων καὶ τῶν προηγούμενων ἐκκλησιαστικῶν ἐθεωρήθησαν	380
ἰσαριθμῶν ἐκδοθεισῶν ἀποφάσεων, πλὴν	15

ἐτέρων ἱκανοῦ ἀριθμοῦ προδικαστικῶν.

Ἐκ δὲ τῶν δευτέρων

μὴ συμπεριλαμβανομένων τῶν εἰς ἐπαναληπτικὰς παραιτήσεις, διορισμοὺς μελῶν εἰς ἐφορίας καὶ εἰς ἐπιτροπὰς ἐκκλησιαστικὰς, ἢ ἐξελεγκτικὰς ἐπιτροπὰς ἀναφερομένων, ὧν τὰ σχετικὰ ἔγγραφα παρεπέμφθησαν διὰ τῆς Μ. Πρωτοσυγκελλίας.

Πράξεις δὲ συμβολαιογραφικαὶ ἐγένοντο καθ' ἅπαν τὸ ἔτος 1905

τούτων εἰσὶ προικοσύμφωνα

διαθήκαι δὲ, ἢ ἐξωθεν ὑποβληθεῖσαι πρὸς ἐπικύρωσιν, ἢ παρακατάρθεις, ἢ ἐν τῷ συμβολαιογραφείῳ συνταχθεῖσαι

Γ'.

Πνευματικοῦ Δικαστηρίου

Κατὰ τὸ λήξαν ἔτος (1905) τὸ Πνευματικὸν δικαστήριον συνεκρότησε τεσσαράκοντα δύο συνεδρίας ἐν ὅλῳ, κατὰ τὰς ὁποίας ἐξεπεράτωσε τὰς ἀπὸ τοῦ προηγούμενου ἔτους (1904) ἐκκρεμεῖς καὶ τὰς ἀρμοδίως κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο ἐνώπιον αὐτοῦ παραπεμφθείσας ὑποθέσεις καὶ

Α') Ἐκ τοῦ προηγούμενου ἔτους ὑπῆρχον ἐν ἐκκρεμότητι ἐνώπιον αὐτοῦ ὑποθέσεις

1) Ἀγωγὰὶ περὶ διαζεύξεως	24
2) » » διατροφῆς	9
3) » » παρακολουθήσεως	1
4) » » ἀκυρώσεως γάμου	2
5) » » μνηστείας	5
6) αἰτήσεις διάφοροι	4

45

Β') Εἰσῆχθησαν καθ' ὅλον τὸ λήγον ἔτος

1) Ἀγωγὰὶ περὶ διαζυγίου ἐξ ὑπαίτιότητος τοῦ ἀνδρός	18
2) » » » » τῆς γυναίκος	25
3) » » παρακολουθήσεως	6
4) » » ἀκυρώσεως γάμου	1
5) » » διατροφῆς	33
6) » » μνηστείας	19
7) ἀνακοπαὶ	3
8) τριτανακοπή	1
9) αἰτήσεις ἐπ' ἀναφορᾷ	3
10) » διάφοροι	12

121

ἦτοι ἐκ τε τοῦ παρελθόντος καὶ τοῦ λήγοντος ἔτους ἀγωγὰὶ καὶ αἰτήσεις ἐν ὅλῳ

166

1) Ἐξεδικάσθησαν	
Α') ἀγωγαὶ περὶ διαζυγίου ἐξ ὑπαιτιότη- τος τοῦ ἀνδρὸς	20
7 ὧν κατ' ἀντιμωλίαν καὶ 13 ἐρήμην (αἱ 6 ἀπερρίφθησαν)	
» περὶ διαζυγίου ἐξ ὑπαιτιότητος τῆς γυναικὸς	24
ὧν 9 κατ' ἀντιμωλίαν καὶ 15 ἐρή- μην (αἱ 8 ἀπερρίφθησαν)	
» περὶ διαζυγίου ἀνευ ὑπαιτιότητος (λόγω φρενοβλαβείας)	1
Β') » περὶ διατροφῆς	21
ὧν 7 κατ' ἀντιμ. καὶ 15 ἐρήμην	
Γ') » περὶ ἀκυρώσεως γάμου (ἀπορρι- φθεῖσαι)	1
Δ') » » παρakoλoυθήσεως (ἡ μία ἀπερ- ρίφθη)	2
Ε') » » μνηστείας	16
ὧν αἱ 9 ἀντιμ. καὶ αἱ 7 ἐρήμην (4 ἀπερρίφθησαν)	
ς') ἀνακοπαὶ	4
ὧν αἱ δύο ἀπερρίφθησαν	
Ζ') τριτχνακοπή (γενομένη δεκτὴ)	1
Η') αἰτήσεις ἐπ' ἀναφορᾷ	2
ὧν ἡ μία ἀπερρίφθη	
Κατ' ἀκολουθ. ἐξεδόθησαν ἐν ὅλῳ ἀποφάσεις	93
2) Συνεβιβάσθησαν	
α') περὶ διατροφῆς ὑποθέσεις	5
β') » διαζεύξεως	2
γ') » μνηστείας	2
	9
3) Διεγράφησαν, ἀπολειφθέντων ἐπανειλημ- μένως τῶν διχδίκων, ἀγωγαὶ	10
4) Ἐπεριώθησαν διάφοροι αἰτήσεις	14
5) Ἐξεδικάσθησαν μετὰ τῶν περὶ διατροφῆς ἀγωγῆν, ἀγωγαὶ περὶ παρakoλoυθήσεως	2
6) Ἐκδικᾶνται ἀγωγαὶ διάφοροι	17
7) Ἐμείναν ἀνεέργητοι ὑπὸ τῶν ἐνδιαφερο- μένων ἀγωγαὶ καὶ αἰτήσεις	21
	166
Κατὰ τὸ ἔτος 1905 ἐξεδόθησαν διαζύγια	
α') μετ' ἀποφ. τελεσιδίκους τοῦ ἔτους 1903	3
β') » » » » 1904	8
γ') » » » » 1905	12
ἦτοι ἐν ὅλῳ διαζύγια	23
Ἐπίσης κατὰ τὸ αὐτὸ ἔτος ἐξεδόθη ἐπί-	

σημον μετ' ἀπόφασιν τοῦ αὐτοῦ ἔτους
διαλυτήριον ἀρχιεπίσκοπος

1

Δ'.

Γραφείου Μεγάλης Πρωτοσυγκελλίας.

Ἐκ τοῦ γραφείου τῆς Μ. Πρωτοσυγκελλίας ἀπελύ-
θησαν κατὰ τὸ λήξαν ἔτος 1905 ποικίλης φύσεως ἔγ-
γραφα τὸ ὅλον 4206, ἦτοι:

ἐξώδικα διαλυτήρια μνηστείας	19
ἐξώδικοι κλήσεις	237
ἄδειαι ἐράνων καὶ δικνομῆς ἄρτων	104
ἐγκύκλιοι	10
Διάφορα ἦτοι, ἐπιστολαὶ πρὸς σεβ. ἀρ- χιερεῖς, προϊστάμενους ἐνοριῶν, ἐφοροεπιτρό- πους, διαφόρους ἀρχάς, συστατικαὶ ὑπὲρ κληρικῶν καὶ λαϊκῶν εἰς ἀτροπλ. ἐταιρίας καὶ λοιπὰς διευθύνσεις, ἀναγγελίαι ἀποφά- σεων τοῦ ἐντίμου Δ. Ε. Μ. Συμβουλίου, ἀπο- λυτήρια κληρικῶν, συστάσεις ἀσθενῶν ἀπό- ρων κλπ.	3786
τὸ ὅλον	4602

ΟΙΚΟΤΜΕΝΙΚΟΝ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΝ

Πνευματικὸν διαδότηριον

Διὰ ταῦτα

Ἰδὼν καὶ τὰ ἄρθρα 77 καὶ ἐπ. 207 τῶν Δικονομικῶν Ὁδη-
γιῶν.

Διὰ τὸν ἐρήμην τοῦ ἐναγομένου καὶ ἀποφασίζον παμψηφεί,
Ἀπορρίπτει τὰ ἐν τῇ σχετικῇ ὡς ἀπορριπτέα κρινόμενα,
Δέχεται τὴν ὑπ' ἀριθμὸν πρωτοκ. 2312 καὶ ἡμερομ. 29
μαρτίου 1905 περὶ διαζεύξεως ἀγωγῆν τῆς Μαρίκας Στ. Φιλιπ-
ποπούλου κατὰ Σταύρου Φιλιπποπούλου ὡς νόμιμον καὶ ἀποδε-
δειγμένην κατὰ τὸ ταχθὲν θέμα ἀποδείξεως.

Κηρύττει τὸν μεταξὺ τῶν διαδίκων τέως ὑφιστάμενον γάμο
διαλυτὸν ἐξ ὑπαιτιότητος τοῦ ἐναγομένου.

Διατάσσει τὴν ἐν τρισὶν ἐπαλλήλοις ἀριθμοῖς τῶν ἐνταῦ-
θα ἐκδιδόμενων φύλλων «Ἐκκλησιαστικῆς Ἀληθείας» καὶ
«Κωνσταντινουπόλεως» δημοσίευσιν τοῦ διατακτικοῦ τῆς πα-
ρούσης ἀποφάσεως.

Ἐπιτίθησι τῷ ἐναγομένῳ ὡς ἡττηθέντι ἐν τῇ δίκῃ τὰ δικα-
στικά ἐξόδα καὶ τέλη τῆς παρούσης ἀποφάσεως καὶ τῶν σχε-
τικῶν πρακτικῶν καὶ δικηγράφων, ἀνιόντα εἰς γρόσια τριακόσια
ἐξήκοντα (ἀρ. 360) προκαταβαλλόμενα ὑπὸ τοῦ ἐπισπεύδοντος.

Ἐκρίθη, ἀπεφασίσθη καὶ ἀπηγγέθη αὐθημερόν.

Ἐν τοῖς Πατριαρχείοις τῇ 29 Σεπτεμβρίου 1905.

Ὁ πρόεδρος

Ὁ πρ. Δρυϊνουπόλεως ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ

ὁ Α' γραμματεὺς 3

Ἀρχιεπίσκοπος Δ. Χαμουδούπουλος

ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΝ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΝ

Πνευματικὸν δικαστήριον

Ὁ Εὐνοφών Λαζαρίδης, χριστιανὸς ὀρθόδοξος, ὑπὴρκος ὁθωμανῆς, ἀνευ ἔργου, κάτοικος τέως Φαναρίου Κωνσταντινουπόλεως, νῦν δὲ ἀγνώστου διαμονῆς καὶ ἐπαγγέλματος, προσκαλεῖται ὅπως τὴν πρώτην δικάσιμον πέμπτην καὶ ὥραν 2 εὐρωπαϊστὶ μ. μ. μετὰ παρέλευσιν τριάκοντα καὶ μιᾶς (ἀρ. 31) ἡμερῶν ἀπὸ τῆς πρώτης δημοσιεύσεως τῆς παρούσης κλήσεως, ἐμφανισθῇ ἐνώπιον τοῦ πνευματικοῦ δικαστηρίου αὐτοπροσώπως ἢ δι' ἀντιπροσώπου νομίμως διωρισμένου, ὡς ἐναγόμενος ὑπὸ τῆς συζύγου του Μαρίας Εὐνοφῶντος Λαζαρίδου, θυγατρὸς Βασιλείου Ἰατροπούλου, διαμενοῦσης ἐν Τεφερδάρ τοῦ Κερατίου Κόλπου, χριστιανῆς ὀρθοδόξου, ὑπηκόου ὁθωμανῆς καὶ τὰ οἰκιακὰ ἐπαγγελλομένης, ἐπὶ διατροφῇ ἐν ἐναντίᾳ δὲ περιπτώσει ἢ κατ' αὐτοῦ περὶ διατροφῆς ἀγωγῇ δικασθῆσεται ἐρήμην.

Ἡ παροῦσα κλῆσις δημοσιευθήσεται τρίς κατὰ συνέχειαν διὰ τῶν ἐνταῦθα ἐκδιδόμενων φύλλων «Ἐκκλησιαστικῆς Ἀληθείας» καὶ «Ἡρώδους».

Ἐν τοῖς Πατριαρχείοις, τῇ 10 δεκεμβρίου 1905.

Ὁ πρόεδρος

+ Ὁ Μέγας πρωτοσύγκελλος Καλλίνικος

ὁ Α' γραμματεὺς

Ἀρχιεπίσκοπος Δ. Χαμουδούπουλος

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΑΓΚΥΡΑΣ

Πνευματικὸν δικαστήριον

Διὰ ταῦτα

Δικάζον ἐρήμην τῆς ἐναγομένης καὶ ἀποφασίζον παμψηφεύ.

Δέχεται τὴν ὑπ' ἀριθμὸν 16 καὶ ἡμερᾶς 6 Σεβρίου 1905 ἀγωγὴν τοῦ ἐνάγοντος Ἀθερχίου Πλιάδου, κατοικοῦ Κοτυαίου, ὡς νόμιμον καὶ ἀποδεδειγμένην.

Κηρύσσει τὸν μεταξὺ τῶν διαδίκων γάμον διαλυμένον ἐξ ὑπαιτιότητος τῆς ἐναγομένης Σταμιᾶς θυγατρὸς Ν. Μανιάτου.

Διατάσσει τὴν ἐν τρισὶν ἀλλεπαλλήλοις ἀριθμοῖς τῶν ἐν Κων[σταντι]νὸς ἐκδιδόμενων ἐφημερίδων «Ἐκκλησιαστικῆς Ἀληθείας» καὶ «Κωνσταντινουπόλεως» δημοσιεύειν τοῦ διατακτικοῦ τῆς παρούσης ἀποφάσεως καὶ

Ἐπιτίθησι τῇ ἐναγομένῃ Σταμιᾷ Ν. Μανιάτου τὰ δικαστικά ἐξόδα καὶ τέλη τῆς παρούσης ἀποφάσεως καὶ τῶν σχετικῶν πρκατικῶν ἀνιόντα μὲν εἰς γρόσια τετρακόσια πεντήκοντα, προκαταβαλλόμενα δὲ ὑπὸ τοῦ ἐπισπεύδοντος.

Ἐν Κοτυαίῳ τῇ 18ῃ δεκεμβρίου 1905

Ὁ Πρόεδρος

Οἰκονόμος Γεράδιμος

Ὁ Γραμματεὺς

Συμεὼν Σ. Μιχαηλίδης

Ἱερὰ Μητρόπολις Ἰμβρου.

Ἐκκλησιαστικὸν δικαστήριον

Προσκαλεῖται ὁ Ἰωάννης Κομνηνοῦ ὑπὴρκος ὁθωμανῆς ὀρμώμενος ἐκ Σχοινοῦδίου τῆς ἐπαρχίας Ἰμβρου, νῦν δὲ ἀγνώστου διαμονῆς, ὅπως τὴν πρώτην παρασκευὴν καὶ ὥραν 4 τῆς ἡμέρας τουρκιστὶ μετὰ παρέλευσιν τριάκοντα καὶ μιᾶς ἡμερῶν ἀπὸ τῆς πρώτης δημοσιεύσεως τῆς παρούσης κλήσεως ἐμφανισθῇ ἐνώπιον τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Δικαστηρίου τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Ἰμβρου αὐτοπροσώπως ἢ δι' ἀντιπροσώπου, ὡς

ἐναγόμενος ὑπὸ τῆς συζύγου αὐτοῦ Μαρίας Ἡλιοῦ Ἀναστασᾶ κατοικοῦ ἐπίσης Σχοινοῦδίου, ἐπὶ διαζεύξει ἐν ἐναντίᾳ περιπτώσει ἢ κατ' αὐτοῦ ἀγωγῇ δικασθῆσεται ἐρήμην.

Ἡ παροῦσα κλῆσις δημοσιευθήσεται τρίς κατὰ συνέχειαν διὰ τῶν ἐν Κωνσταντινουπόλει ἐκδιδόμενων ἐφημερίδων «Κωνσταντινουπόλεως» καὶ «Ἐκκλησιαστικῆς Ἀληθείας».

Ἐν Παναγίᾳ τῆς Ἰμβρου τῇ 25 Νοεμβρίου 1905.

Ὁ πρόεδρος

+ Ὁ Ἰμβρου Ἰωαννίκιος

2

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΚΑΡΠΑΘΟΥ

Πνευματικὸν δικαστήριον

Καλεῖται ὁ Βασίλειος Χ' Παπᾶ Ἀντωνίου, ἐξ Ὀλύμπου τῆς νήσου ταύτης ὑπὴρκος ὁθωμανῆς, κτίστης, νῦν δὲ ἀγνώστου διαμονῆς, ὅπως τὴν πρώτην παρασκευὴν καὶ ὥραν 10 π. μ. εὐρωπαϊστὶ μετὰ παρέλευσιν 31 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς πρώτης δημοσιεύσεως τῆς παρούσης κλήσεως ἐμφανισθῇ ἐνώπιον τοῦ Πνευματικοῦ δικαστηρίου τῆς μητροπόλεως Καρπάθου αὐτοπροσώπως ἢ διὰ νομίμου πληρεξουσίου του, ὡς ἐναγόμενος ὑπὸ τῆς συζύγου του Καλλιόπης τὸ γένος Ἀντωνίου Ρουσάκη, ἐξ Ὀλύμπου τῆς νήσου ταύτης, ἄλλως τε δικασθῆσεται ἐρήμην.

Ἡ παροῦσα κλῆσις δημοσιευθήσεται τρίς κατὰ συνέχειαν διὰ τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει ἐκδιδόμενης ἐφημερίδος «Ἐκκλησιαστικῆς Ἀληθείας».

1

Ἐκ τῆς ἱερᾶς μητροπόλεως Καρπάθου

τῇ 10 δεκεμβρίου 1905

Ὁ προεδρεύων

γενικὸς τοῦ μητροπολίτου ἐπίτροπος

+ Ἀρχιεπισκοπὸς Μελέτιος

Ἱερὰ Ἐπισκοπὴ Μυριοφύτου

Πνευματικὸν δικαστήριον

Ὁ Ἀντώνιος Παχαράκης, χριστιανὸς ὀρθόδοξος, ὑπὴρκος ὁθωμανῆς, ἐκ Περιστάσεως τῆς ἐπαρχίας Μυριοφύτου ὀρμώμενος, τέως διαμένων ἐν Χαλκηδόνι καὶ ἐπαγγελλόμενος τὸν λεπτοῦργον, νῦν δὲ ἀγνώστου διαμονῆς καὶ ἐπαγγέλματος, καλεῖται ὅπως τὴν πρώτην δικάσιμον τρίτην καὶ ὥραν 5 τουρκιστὶ π. μ. μετὰ παρέλευσιν τριάκοντα καὶ μιᾶς ἡμερῶν ἀπὸ τῆς πρώτης δημοσιεύσεως τῆς παρούσης κλήσεως, ἐμφανισθῇ εἴτε αὐτοπροσώπως εἴτε δι' ἀντιπροσώπου νομίμως διωρισμένου ἐνώπιον τοῦ πνευματικοῦ δικαστηρίου τῆς Ἱερᾶς Ἐπισκοπῆς Μυριοφύτου, ὡς ἐναγόμενος ὑπὸ τῆς συζύγου του Ἑλένης Ἀ. Παχαράκη, τὸ γένος Μοῦχλα, χριστιανῆς ὀρθοδόξου, ὑπηκόου ὁθωμανῆς, κατοικοῦ Περιστάσεως καὶ τὰ οἰκιακὰ μετερχομένης ἐπὶ διαζεύξει. Ἄλλως ἢ κατ' αὐτοῦ ἀγωγῇ περὶ λύσεως γάμου δικασθῆσεται ἐρήμην αὐτοῦ.

Ἡ παροῦσα κλῆσις δημοσιευθήσεται τρίς κατὰ συνέχειαν διὰ τῶν ἐν Κωνσταντινουπόλει ἐκδιδόμενων φύλλων «Ἐκκλησιαστικῆς Ἀληθείας» καὶ «Νέας Ἐφημερίδος».

Ἐν Μυριοφύτῳ, τῇ 3ῃ δεκεμβρίου 1905.

Ὁ πρόεδρος

+ Ὁ Μυριοφύτου Σμαραγδὸς

4

Ἐπεύθυνος Ι. Δ. ΤΑΝΤΑΛΙΔΗΣ

ΕΚ ΤΟΥ ΠΑΤΡΙΑΡΧΙΚΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ

1948

Π. 726812